

ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

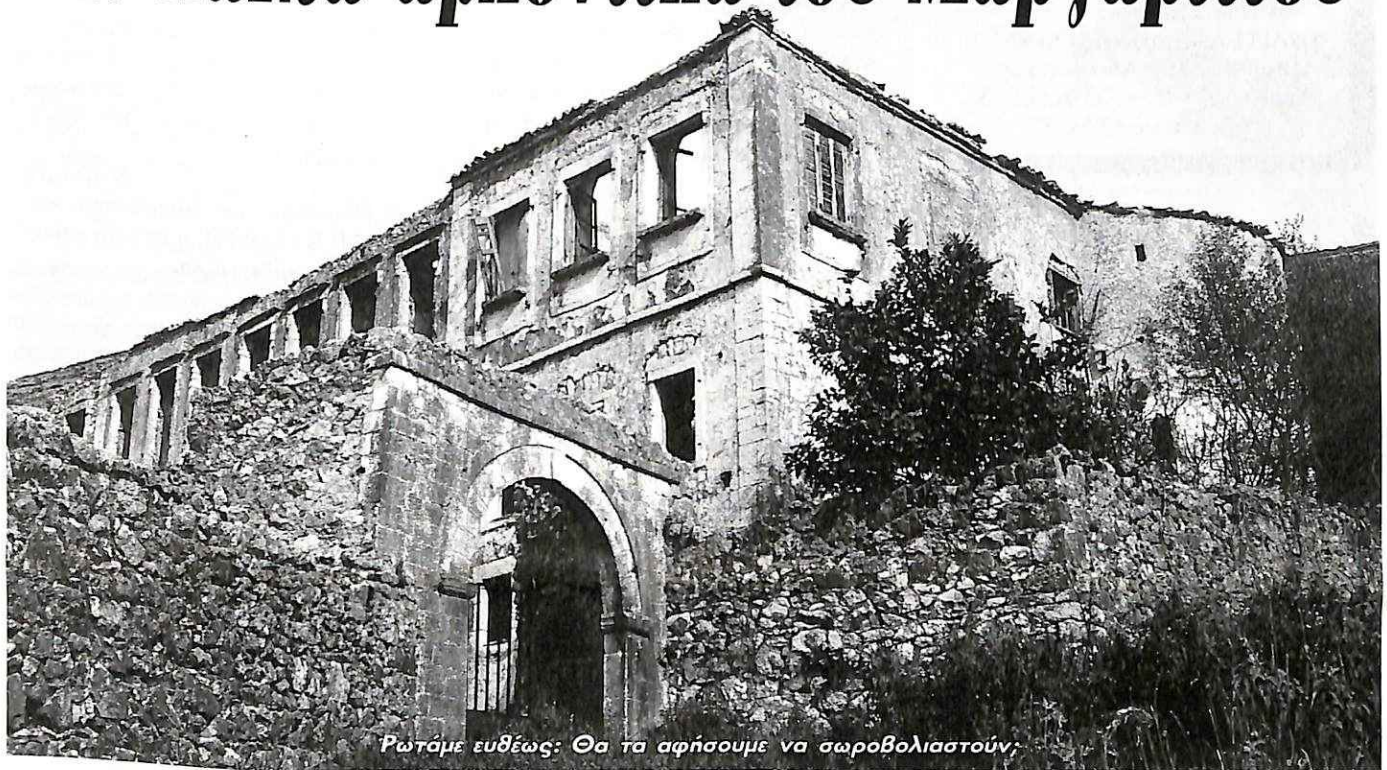
Έτος 16^ο • Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
Αριθμός Φύλλου 169-170
Μάρτης-Απρίλης 1997

ΜΗΝΙΑΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ
ΥΜΗΤΤΟΥ 92 • 15561 ΧΟΛΑΡΓΟΣ • ΤΗΛ: 6514 487

PORT
PAYÉ
HELLAS

Τα παλιά αρχοντικά του Μαργαριτίου

Ρωτάμε ευθέως: Θα τα αφήσουμε να σωροβολιάσουν;

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ Κ. ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Είναι γνωστό πως η αδελφότητα Μαργαριτιωτών και η έκδοσή μας δεν εκλιπαρούν και δε λιβανίζουν κι αυτό το λέμε για να μην παρεξηγηθεί αυτό μας το κείμενο.

Αισθανθήκαμε την ανάγκη να γράψουμε στον υπουργό μας κύριο Αλέκο Παπαδόπουλο όχι για να του ζητήσουμε κάτι για το Μαργαρίτι και την περιοχή του, αλλά για να τον συγχαρούμε για το πρόγραμμα «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ».

Είδαμε τη βιντεοκασέτα από την επίσκεψή του στο Μαργαρίτι (είμαστε οργανωμένοι όπως αντιλαμβάνεστε) και θελήσαμε να τον ευχαριστήσουμε θερμά για την παρουσία του, αλλά και για τις λύσεις σε προβλήματα και τις

χρηματοδοτήσεις.

Έκανε πραγματικότητα μερικά από τα όραμά μας.

Τον είδαμε και στην εκπομπή του Πέτρου Ευθυμίου, στην τηλεόραση, και τον χειροκροτήσαμε για το λιτό δωρικό αλλά μεστό λόγο του.

Κάθε φορά που τον βλέπουμε θυμόμαστε το συγχωρεμένο το δάσκαλο τον πατέρα του, με τον οποίο είχανε ψυχικό δεσμό οι Μαργαριτιώτες και λυπούμαστε που δεν έζησε να τον καμαρώσει.

Ευχόμαστε επιτυχία στο έργο του και πάντα ψηλά.

Δηλώνουμε πως τούτες οι λίγες κουβέντες είναι βγαλμένες από καρδιάς και δεν επιδέχονται παρερμηνείες.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
Αριθμός Φύλλου 169-170
Μάρτης-Απρίλιος 1997

ΥΠΗΚΥΤΟΥ 92 • 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΓΡΑΦΕΙΟΥ 6514487

Ιδιοκτήτης
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΩΤΩΝ
«Ο Άγιος Βασίλειος»
Υμηττού 92 • 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ

Εκδότης
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ
Πρόεδρος της Αδελφότητας
Υμηττού 92 • 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ
Τηλ. σπιτιού: 65.14.487

Διευθυντής
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΑΚΑΓΙΑΝΝΗΣ
Υμηττού 92 • 155 61 ΧΟΛΑΡΓΟΣ
Τηλ. 65 14 487

Εμβάσματα
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΟΥΛΗΣ
Λυκάβου 34 • 15772 ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Τηλ. 7770732
Στο Μαργαρίτι εισπράττει
ο ΦΑΝΗΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Ηλεκτρονική στοιχειοθεσία
Επιμέλεια-Ατελιέ-Εκτύπωση
PRESS LINE
Υπεύθυνος: Ν. Πανδής
Μάγερ 11 • 104 38 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. Κέντρο 5244555 FAX: 5243345

Τα άρθρα δεν εκφράζουν κατ' ανάγκη
και τις απόψεις του Συλλόγου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας

Πρόεδρος: Μπακαγιάννης Ευάγγελος
Αντιπρόεδρος: Αηδώνης Δημήτριος
Γεν. Γραμματέας: Τόκας Ευάγγελος
Ταμίας: Παντούλης Γεώργιος
Μέλη: Γκίνης Γεράσιμος
Τζάκου-Βουρεκά Μαρίνα
Μπόλωσης Ιωάννης

Ευχαριστούμε πολύ όσους
συνέδραμαν οικονομικά την έκδοσή
μας και παρακαλούμε
και άλλους να βοηθήσουν.

Ο λόγος της σύνταξης

Οι αστυνομικές ειδήσεις

Στη στήλη «Αστυνομικές ειδήσεις» όπως γράψαμε πολλές φορές, δημοσιεύονται ειδήσεις που αναφέρονται στην επαρχία Μαργαριτίου και πηγή έχουν το Αστυνομικό Δελτίο που εκδίδει η Διεύθυνση Αστυνομίας Θεσπρωτίας, και το δημοσιεύουν όλες οι θεσπρωτικές εφημερίδες, από τις οποίες αναδημοσιεύει και η έκδοσή μας. Ό, τι γράφει το δελτίο μεταφέρουμε, χωρίς να έχουμε και το δικαίωμα να τ' αλλάξουμε.

Γιατί τα γράφουμε αυτά;

Πληροφορηθήκαμε πως κακοφάνηκε σε συμπατριώτη μας που γράφτηκε τ' όνομά του στη στήλη αυτή. Επειδή σκοπός μας δεν είναι να δυσχεραίσουμε τους συμπατριώτες και αναγνώστες μας, του σταίλαμε επιστολή που τον εξηγούσαμε σχετικά και μάλιστα του ζητούσαμε και συγγνώμη αν άθελά μας κάπου τον θίξαμε, πράγμα που επαναλαμβάνουμε και με τούτο το δημοσίευμα. Η επιστροφή της έκδοσής μας απ' τον ίδιο και τον ξάδελφό του είναι βέβαια δικαίωμα τους αλλά δε λύνει προβλήματα.

Η σύνταξη

Αφού δεν κατέστη δυνατή η μέχρι τώρα έκδοση σε βιβλίο όλων των διασωθέντων κειμένων του αείμνηστου ποιητή και μάρτυρα ΠΕΡΙΚΛΗ ΚΑΚΟΥΡΗ, η έκδοση καθιερώνει τη δημοσίευση ενός τουλάχιστον ποιήματός του σε κάθε φύλλο.

Η ΧΑΡΑ

Ερώτησα τ' αστέρια, το κύμα τ' άπειρο ακόμη
«πού νάναι, πού να βρίσκεται η χαρά;»

Και τα πουλιά τα ρώτησα κι ακόμα και τον γκιώνη
πού από μένα πιο πολύ γυρεύει τη χαρά.

Κ' εγύρισα του κόσμου αυτού τα μονοπάτια,
μ' ανώφελα. Κ' είπα: Δεν 'ναι στη γη!
Μα, όταν μέσ' το διάβα μου τα δυό σου είδα μάτια.
Αγάπη μου την εύρηκα ότι την έχεις σύ.

Μαργαρίτιον 1925.

Πελής Αχερώντιος (Περικλής Κακούρης)

Δημοσιευμένο σ' εφημερίδα της εποχής. Αρχείο ΒΑΣΙΛΗ ΚΡΑΨΙΤΗ

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ • ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Από 1000 δρχ.: 1309 Ντίνος Σούφης • 1313 Γεράσιμος Γκίνης.

Από 2000 δρχ.: 1312 Γρηγόρης Ευαγγέλου • 1314 Τηλέμαχος Τζήμας • 1312 Λευκοθέα Γκερτζού • 1324 Βαρθάρα Ντρίτσου-Αποστόλου • 1326 Μάκος Δράκος.

Από 3000 δρχ.: 1307 Αθηνά Αηδώνη-Μπαϊκούση • 1308 Ελένη Αηδώνη-Βασιλείου.

Από 5000 δρχ.: 1304 Γεώργιος Ζήκος • 1305 Ευάγγελος Τόκας • 1310 Θεόφιλος Μήτσος • 1311 Κώστας Ράπτης • 1315 Φερενίκη Πάκου-Μαγουλά στη μνήμη του αδελφού της Δημητρίου Πάκου • 1316 Φώτης Ντρίτσος • 1318 Ηλίας Μπάκας • 1319 Βεατρίκη και Καίτη Ράπη • 1320 Μαρίνα Τζάκου-Βουρεκά • 1322 Φερενίκη Πάκου-Μαγουλά • 1323 Γρηγόρης Κομπίλας.

Από 8000 δρχ. = 50 ελβετικά φράγκα: 1306 Ντίνος Σούφης.

Από 10.000 δρχ.: 1303 Τερψιχόρη Στεφανίδη-Εμμανουηλίδη • 1317 Κασμερία Λιοπάρη • 1255 Κωνσταντίνος Σούλης • 1256 Νικόλαος Κατσένος.

Από 100 DM = 15.650 δρχ.: 1301 Ντίνος Μπόλωσης • 1320 Νίκος Μπόρος.

50.000 δρχ.: 1325 Νεοπόλεμος Τζώρτζης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΘΑΝΑΤΟΙ:

Χάθηκαν στο Μαργαρίτι οι συμπατριώτες μας:

- Γεώργιος Μπόρος
- Κώστας Μπαϊκούσης
- Ιωάννης Γιαννέλος
- Αθανάσιος Κατσένος
- Μενέλαος Κοσμάς

• Στο Γραικοχώρι απεβίωσε πρόσφατα μία παλιά Μαργαριτωύσσα, η Ελένη, χήρα του αείμνηστου σπλαρχηγού ΘΩΜΑ ΝΑΚΗ.

Τους δικούς τους συλλυπούμεθα

- (Συγγνώμη για τις τυχόν παραλείψεις, που οφείλονται σε μη ενημέρωση.)

• Η έκδοσή μας δε συντάσσει νεκρολογίες δημοσιεύει όμως όσες τις στέλνονται.

Οι αρχαιότητες της Εγνατίας

της Καλλιόπης Πρέκα - Αλεξανδρή

«Η έρευνα που διενεργήθηκε από τη Η' Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων Κέρκυρας και Θεσπρωτίας, στο πλαίσιο του έργου, «Κατασκευή της Εγνατίας οδού» στις θέσεις Νεοχώρι και Βασιλικό του νομού Θεσπρωτίας, πρόσθεσε δύο νέες θέσεις στον ήδη μακρύ κατάλογο των αρχαιολογικών θέσεων του νομού».

1) Στη θέση Στενές μεταξύ των χωριών Νεοχωρίου και Γκρίκας αποκαλύφθηκαν αρχαιότητες που πιστοποιούν τη χρήση του χώρου από τη μέση παλαιολιθική περίοδο (100.000-33.000) ως και την υστερορωμαϊκή εποχή. Η θέση βρίσκεται στις ανατολικές παρυφές του βουνού Κοκορίνα, Ν.Δ. της λίμνης «Λιμνοπούλα» (ή Χότκοβας) και κοντά στην πεδιάδα Γκρίκας-Νεοχωρίου και Κρυσταλλοπηγής. Επιφανειακά περισυλλέχθηκε φθαρμένη σμίλη και πλευρικό ξέστρο επί φολίδας και 2 ξέστρα σε επιμήκη λεπίδα καθώς και φολίδες (κατάλοιπα επεξεργασίας) της μέσης παλαιολιθικής εποχής (100.000-33.000). Ανευρέθηκαν όστρακα και χειροποίητα, κατά το πλείστον, αγγεία και ανάγλυφη σχοινοειδής διακόσμηση και μονόχρωμα στιλβωτά με μελανό ή καστανομέλανο γάνωμα, που χρονολογούνται στην εποχή χαλκού (3.000-1.100 π.Χ.). Δύο απλές ταφές στο έδαφος (τάφοι 4 και 11) χρονολογούνται στην ύστερη εποχή του χαλκού (1200-1100 π.Χ.). Ο τάφος 4 είχε κτεριστεί με φιάλη, χρυσή και πήλινη χάντρα, ακέραη, ενώ ο τάφος 11 με χάλκινη αιχμή δόρατος.

Η αρχαϊκή εποχή αντιπροσωπεύεται από δύο αχρησιμοποίητους, ασημένιους, κερκυραϊκούς στατήρες, του τέλους του 6ου αι. π.Χ.

Στα ελληνιστικά χρόνια, ο χώρος χρησιμοποιείται επίσης ως νεκροταφείο αλλά και ως εργαστηριακός χώρος. Σ' αυτή την περίοδο ανήκουν δύο κεραμοσκεπείς τάφοι (τάφοι Ι, ΙΙ) κτερισμένοι: Ο τάφος Ι περιείχε τριφυλλόστομη οινόχνη ενώ ο τάφος 2 πρόχουν και μελαμβαφές λυχνάρι. Την ίδια εποχή κτίζεται ορθογωνικό κτίριο διάστ. 5,5x5,00. Στο κτίριο βρέθηκαν στη θέση τους, ένας οξυπύθμενος αμφορέας και 1 πιθάρι αποσπασματικά σωζόμενα. Στα ΝΑ του κτιρίου και σε απόσταση 50 μ. από αυτό αποκαλύφθηκαν λείψανα τοίχων ίδιας δόμησης κτιρίου άγνωστης χρήσης. Περιμετρικά του κτιρίου αποκαλύφθηκαν άλλες 6 ταφές λακκοειδείς, ακτερίστες, που με κάθε επιφύλαξη τοποθετούμε στην ελληνιστική περίοδο. Διάσπαρτα στο χώρο εντοπίστηκαν όστρακα υστερορωμαϊκής εποχής, εκ των οποίων αναφέρουμε δύο θραύσματα πινακίων από τα οποία το ένα διακοσμείται με ανάγλυφη παράσταση δελφινίου ενώ το άλλο με εμπνέστους ρόδακες.

Σε μικρή απόσταση από το κτίριο αποκαλύφθηκαν άλλες 4 ταφές. Η πρώτη λακκοειδής στο έδαφος ήταν κτερισμένη με σφαιρική οινόχνη μέσα στην οποία βρέθηκε λυχνάρι, ελληνιστικής περιόδου. Ίχνη καύσης παρατηρήθηκαν τόσο στην οινόχνη όσο και στον τάφο. Η 2η ταφή ήταν εγχυτρισμός σε αμφορέα και η 3η λακκοειδής στο έδαφος, κτερισμένη με οινόχνη ελληνιστικών χρόνων. Ίχνη καύσης παρατηρήθηκαν τόσο στον τάφο όσο και στο εσωτερικό της οινόχνης. Η 4η ταφή ήταν εγχυτρισμός σε πρόχουν, κτερισμένη με αγγείο πόσεως. Ο χώρος έδωσε ελάχιστη κεραμική, των ελληνιστικών χρόνων. Βρέθηκαν επίσης ίχνη σύγχρονων εγκαταστάσεων.

Η κυρία Καλλιόπη Πρέκα σε ενημέρωση για τις αρχαιότητες της Θεσπρωτίας στις 4-2-1988

Ανατολικότερα του νεκροταφείου αποκαλύφθηκε ένας κεραμεικός κλίβανος ο οποίος και σώζεται αποσπασματικά. Ανήκει στον τύπο του απόσχημου διώροφου κλίβανου, από τον οποίο διασώθηκε ο θάλαμος καύσης, μήκους 2,70 μ., πλάτους 2,52 μ. και σωζόμενου ύψους 0,80 μ. Η είσοδος του θαλάμου καύσεως βρίσκεται νότια. Ανευρέθησαν όστρακα χονδροειδούς, κακότεχνης κεραμικής και μελαμβαφή ελληνιστικής εποχής, καθώς και ρωμαϊκά αβαφή. Ανάμεσα στα μεταλλικά ευρήματα ξεχωρίζει χάλκινη πόρπη η οποία ως τύπος εμφανίζεται στον 2ο-1ο π.Χ. αι. με διάρκεια έως και τον 4ο μ.Χ. αι. Τα νομίσματα που έδωσε ο χώρος δεν προσφέρουν κάποιον στοιχείο χρονολόγησης, καθώς είναι έντονα διαβρωμένα.

Στη θέση Βασιλικό, κατά το διάστημα 1/4/1996 έως 29/5/1996, μεταξύ χιλιμετρικών θέσεων από το Λυκοπόδι ως Μακρυχώρι, αποκαλύφθηκε κεραμεικός κλίβανος. Ο κεραμεικός κλίβανος διαστάσεων (1,30x0,43 μ.) σώζεται αποσπασματικά, διατηρείται η εσοχή, ο κιονόσκος στήριξης και ο θάλαμος καύσης. Ο κλίβανος χρησιμοποιήθηκε για την κατασκευή κεράμων στέγης όπως διαπιστώνεται από την τυπική παρουσία θραυσμάτων γύρω από την περιοχή του κλίβανου. Η παντελής έλλειψη χρονολογίσιμης κεραμικής καθώς και άλλων κινητών ευρημάτων καθιστούν αδύνατη τη χρονολόγησή του.

Καλλιόπη Πρέκα-Αλεξανδρή
Δρ. Αρχαιολογίας και Ιστορίας της Τέχνης

Σ.Σ.: Είναι γνωστό πως η έκδοσή μας έχει ευαισθησία στα αρχαιολογικά λογικά της Θεσπρωτίας για εθνικούς κύρια λόγους.

Γι' αυτό στα 16 χρόνια της ζωής της δεν έπαψε να προτρέπει και προτείνει να ληφθεί μέριμνα ώστε ν' ακουστεί η αρχαιολογική σκαπάνη σ' όλη τη θεσπρωτική γη. Πίστευε πως αυτό μπορεί να γίνει ευκολότερα αν ιδρυθεί ανεξάρτητη εφορεία αρχαιοτήτων στο νομό. Ευτυχώς όμως που η κυρία Καλλιόπη Πρέκα-Αλεξανδρή, προϊσταμένη της Η' Εφορείας Αρχαιοτήτων έκανε ουσία τον τίτλο της, που την ονοματίζει Κέρκυρας και Θεσπρω-

τίας. Κατάφερε και το πέρασε το θαλάσσιο στενό και πέρασε και απλώθηκε στη Θεσπρωτία. Υποχρέωσή μας να την ευχαριστήσουμε και να τη βοηθήσουμε.

Ο Θεσπρωτικός λαός πρέπει να ενημερωθεί για τις αρχαιότητές του, όπως πρέπει να ενημερωθούν και όλοι οι γείτονές μας.

Ελπίζουμε και ευχόμαστε η χρηματοδότηση να είναι απρόσκοπτη για να συνεχιστούν οι ανασκαφές, ώστε να γεμίσει με τα ευρήματα το Μουσείο της Θεσπρωτίας που πρόκειται επιτέλους να κτιστεί στην Ηγουμενίτσα.

Το Μαργαρίτι στο ρυθμό των εξελίξεων

του Αηδόνη ή Δονάτου Αντ. Νικολάου, κατοίκου Μαργαριτίου και προσωρινά Γερμανίας

Ποιος από τους Μαργαριτιώτες δεν ξέρει το πηγάδι στην αγορά, επάνω πλατεία και δεν θυμάται τα πηγαδάκια-μπιζ που έπαιζαν οι νεο-λαίοι του Μαργαριτίου, συνήθως το χειμώνα κοντά στα Χριστούγεννα;

Τον «Τρούμαν» της Αμερικής θα τον φωνάξουμε κι εμείς (Νουνός ο Ηλίας Χριστίδης).

Ποιος από τους Μαργαριτιώτες έχει ξεχάσει τα παιχνίδια της τότε νεολαίας μας στην πλατεία, βρύση-αγά, μπροστά στο Σπίτι του Παιδιού, τον τότε «μπάτζιο» πίσω απ' εκεί και άλλα και πολλά άλλα.

Πολλή ζωή, φίλοι μου, στο τότε Μαργαρίτι. Νεκρά τα γύρω χωριά. Το Κανελάκι σχεδόν άγνωστο. Γνωρίζαμε την Πάργα, Βάλτο, Ζοίτσα, Λιθιές και τίποτε άλλο.

Αλλά οι όροι αντεστράφησαν. Γύρισαν όλα ανάποδα. Ζωή στα γύρω χωριά και νεκρό το Μαργαρίτι. Φυσικά και υπάρχουν ευθύνες, αλλά μην ψάχνετε να τις βρείτε σε μένα, σε σας ή τους άλλους που αποδήμησαν στην Αθήνα, στο εξωτερικό και αλλού. Δεν φταίνε όμως τα αγόρια και τα κορίτσια που έφυγαν απ' το Μαργαρίτι. Κατά τη γνώμη μας το βάρος πέφτει στους τριακόσιους πατέρες του έθνους και απ' εκεί διανέμεται προς τα κάτω. Αυτό είναι σημαντικό γιατί οι τριακόσιοι πρέπει να γνωρίζουν ό-τι:

Ένα χωριό κρατάει τον κόσμο του και ομορφαίνει αν έχει δρόμους, πλατείες, εκκλησίες, σχολεία, βρύσες, νερό, γήπεδα, αστυνομία, ιατρείο, φαρμακείο, ταχυδρομείο, ηλεκτρικό ρεύμα, συγκοινωνία, τράπεζα, λαϊκή αγορά, σπίτια, ξενοδοχεία και άλλα και άλλα.

Για να γίνουν όλα αυτά προϋποθέτουν κάποιες μελέ-

Το ανακαινισμένο διοικητήριο, σύμβολο του αγώνα των Μαργαριτιωτών για ανέλιξη του τόπου τους.

τες, σχέδια και έργα και έτσι πάει μπροστά ο τόπος. Δηλαδή η οικονομία, ο πλούτος ενός χωριού, μιας πόλης, ενός κράτους γενικότερα δε μετριέται από τα χρήματα που έχει ο άλφα ή βήτα πολίτης, αλλά από τα έργα υποδομής που έχουν εκτελεστεί, την εμφάνιση, την ομορφιά του. (Δυστυχώς καταργήθηκε και η προσωπική εργασία που έκλεινε μερικές

πληγές).

Το Μαργαρίτι χαρακτηρίστηκε «Παραδοσιακός Οικισμός». Αυτό είναι πολύ σπουδαίο, αλλά έπρεπε να βρεθεί τρόπος να γίνονται ψηλές και μεγάλες οικοδομές. Δε μπορώ να κατανοήσω. Όλη η Ελλάδα είναι αρχαιολογικός και παραδοσιακός τόπος. Η Αθήνα, Θεσσαλονίκη, Σπάρτη, Ιωάννινα κλπ. έκαναν ουρανοξύστες και πολυκατοικίες και καταδικάζουμε ένα παραμελημένο, παραμεθόριο χωριό, σαν το Μαργαρίτι, στην τυφλή του μοίρα.

Για μένα, τα χωριά και η επαρχία γενικότερα να είναι το επίκεντρο του κράτους και όχι οι πόλεις. Ό, τι έγινε μέχρι σήμερα στον κόσμο ξεκίνησε από την ύπαιθρο. Στις Η.Π.Α. πρωτεύουσα είναι η Washington DC μία μικρή πολιτεία και στη Γερμανία η Βόννη, πάλι μικρό κρατίδιο. Αντίθετα στην Ελλάδα, τη ρίζα και το ξεκίνημα του πολιτισμού, πρωτεύουσα είναι η Αθήνα που συγκεντρώνει το μισό του πληθυσμού της χώρας και όλες τις δραστηριότητες.

Διακρίνω, κάποια πλάνη στη νεότερη εποχή, την εποχή του νέου κύματος και θεωρώ ότι είναι πολύ αναγκαίο να ξεγλυστρήσουμε απ' αυτή την πλάνη που γίνεται και άγχος συγχρόνως, για να γίνουμε λίγο υπερήφανοι βαδίζοντας πλάι πλάι στην ακριζούσα Ευρώπη του αξιοζήλευτου τούτου αιώνα μας.

Αυτά σχετικά με το Μαργαρίτι στο ρυθμό των εξελίξεων.

Μνήμες απ' το χωριό

του Ευάγγελου Κυριάκη

Ο παραδοσιακός πνευματικός θησαυρός όλο και ξεθωριάζει, κυρίως στα χρόνια μας, όπως στο βωμό της τεχνολογίας και του «Παράλογου» γκερεμίσαμε συθέμελα παράδοση και τρόπο ζωής αιώνων. Βεβαίως, όταν λέμε επιστροφή στις μνήμες και στις ρίζες του λαού μας δεν εννοούμε κατάργηση του τεχνικού πολιτισμού, ούτε στροφή προς τα πίσω, αλίμονο, αλλά τακτικά ξεδίψασμα σ' αυτές τις πηγές του λαού, του χωριού, που έχουν υλικό για έμπνευση, για προβολή, για δημιουργία. Γιατί και η αποθέωση κάθε ξενόφερτου στοιχείου υποδηλώνει αποκαρδιωτικά πνευματική φτώχεια. Σήμερα έχουμε ανάγκη, περισσότερο από κάθε φορά, ως χώρα, ως έθνος, ως λαός, να σταθούμε στα πόδια μας, γιατί η αποκοπή από κάθε ελληνικό σημαίνει αφανισμό και αλλοτρίωση και τελικά εθνική εξόντωση.

Η αειθαλής πορεία της τοπικής ελληνικής παράδοσης, από τον Όμηρο μέχρι την αγράμματη «γιαγιά» μοιρολόιστρα που αυτοσχεδιάζει στην έκφραση του πόνου, και την κόρη που κεντά και υφαίνει σκηνές της καθημερινής ζωής, είναι μια αλυσίδα με μυριάδες κρίκους και μια επικοινωνία με το μακρινό παρελθόν· είναι ο δεσμός στην αδυσώπητη ιστορική ροή, στη φθορά και στη δημιουργία. Εμείς προσθέτουμε τον κρίκο της εποχής μας ή μήπως, αδιαφορώντας, ξαφνικά βρεθήκαμε στη φθορά, στον αποπροσανατολισμό, και πανόμαστε για να έχουμε λόγο ύπαρξης από το όποιο προϊόν που η ξένη κουλτούρα μας σεββίζει θελητά ή αθέλητα;

Γιατί Ιστορία δεν είναι μόνο το πολεμικό γεγονός, «ο πόλεμος», αλλά και η προγονική, η ανθρωποτική παράδοση. Είναι η φωνή του έθνους σε όλες τις εκδηλώσεις της ζωής, είναι το φως που μας οδηγεί, η κραυγή που μας συντροφεύει στην ερημιά της ξενιτιάς, είναι η πέτρα που παίρνει μορφή κι έτσι πάνω στο χθες θεμελιώνουμε το σήμερα και το αύριο. Κι αυτή την παράδοση μάς τη δίδαξαν οι μπότες μας στην κούνια και στο θηλασμό, οι γιαγιάδες στα γόνατά τους, ο πατέρας στο χωράφι, ο παπούς στο κοπάδι, σ' αλώνι, στο χαγιάτι της εκκλησίας, σε κάθε κοινωνική εκδήλωση, με θρησκευτική ευλάβεια, με μία πίστη δυνατή ότι αυτά τα πρεπούμενα, ήταν ο άγραφος ηθικός νόμος.

Δεν είμαι λαογράφος, εξάλλου παιδάκι δέκα χρόνων άφησα το χωριό, μα θα προσπαθήσω να φέρω στο νου μου όσα έζησα, όσα είδα, όσα άκουσα. Για όσα δεν θα γράφω, κι εσείς ήδη θα τα ξέρετε, παράκληση σ' όλους εσάς τους συγχωριανούς να με κρίνετε με επείκεια. Η προσπάθειά μου αυτή έχει σκοπό να παραιτηθεί κι άλλους που ίσως νά 'χουν πάρα πολλά να πουν. Ο χρόνος τρέχει, εμείς θα φύγουμε! Ν' αφήσουμε κάτι έστω σαν όνειρο, σαν παραμύθι γι' αυτούς που θάρθουν. Γιατί: «Αυτό τον τόπο που 'μαστε άλλοι τον είχαν πρώτα σε μας τον παραδώκανε, κι άλλοι τον καρτεράνε». Βάλε το νερό στ' αυλάκια να 'ρθουν κι άλλοι να ποτίσουν πα στην πέτρα με μεράκι μύρια λούλουδα ν' ανθίσουν

Ενας άλλος Ευαγγελισμός

Οι πρόγονοί μας κρατούσαν κάποια έθιμα που κανείς μας δεν ξέρει από πού προέρχονται και πώς φτιάσαμε στον τόπο μας. Να ένα σπάνιο, απ' αυτά που μεγαλώνοντας το ξεχάσαμε.

Την παραμονή κάθε Ευαγγελισμού, μόλις ο ήλιος πήγαινε κατά τη δύση, οι γιαγιάδες, πιστές στην παράδοση, θεματοφύλακες κάθε πρεπούμενου, μας έβαζαν στους κήπους, στις αυλές, στους στάβλους και σ' όποιο χώρο αυτές διάλεγαν να πούμε τον Ευαγγελισμό.

Κρατώντας στο ένα χέρι ένα ταψί ή μια μικρή κατσαρόλα, και στο άλλο μια βέργα, γυρίζαμε σ' αυτούς τους χώρους χτυπώντας ρυθμικά το ταψί και τραγουδούσαμε το:

*Φύγετε ψίδια σακρίδια
γιατί έρχεται ο Ευαγγελισμός
με φτυάρια και ξυνάρια
θα σας κόψει το κεφάλι* (τρεις φορές).

Πολλές φορές είχα πει τον ιδιόρρυθμο αυτόν «Ευαγγελισμό» τρώγοντας και κανένα κουκί, αλλά μάλλον μάταια, γιατί τις άλλες μέρες όλο και κάποια σαύρα έκανε την εμφάνισή της στους φράχτες και πειράζαμε τη γιαγιά. Είναι άραγε κάποιο διονυσιακό κατάλοιπο ή κάποιο «αλληγορικό» μυστικό, που ονόμαζε «Ευαγγελισμό» το ποθούμενο, την απελευθέρωση και «ψίδια» τους πάσης φύσεως κατακτητές και δυνάστες; Να 'χε κάποιο νόημα για τους μηνένους, τους φιλικούς, για τον αγώνα και την εξέγερσή της πολύπαθης Ηπείρου; Πάει κι αυτό στο καλό μαζί με τη λαμπαδοδρομία που φτιάναμε μέχρι το Λιβαδάρι με κείνα τα γεμάτα σιγάχι και πετρέλαιο κουτιά, που 'στελναν το φως τους, μαζί με το φως της ψυχής μας, στα ουράνια.

Ευάγγελος Κυριάκης

Απ' όταν έκλεισε «Η ΕΝΟΤΗΤΑ», η εφημερίδα της ομώνυμης αδελφότητας των αποδήμων της περιοχής Μαργαριτίου, παρακαλούσαμε και προτρέπαμε τον Βαγγέλη Κυριάκη που ήταν η ψυχή της να γράφει για τα «NEA TOY MARGARITIOY». Και να, απ' αυτό το φύλλο με χαρά δημοσιεύουμε κείμενα του και έχουμε την υπόσχεση πως τουλάχιστον η στήλη «ΜΝΗΜΕΣ ΑΠ' ΤΟ

ΧΩΡΙΟ» θα συνεχίσει με διάφορα λαογραφικά ήθη, έθιμα και άλλα. Έτσι, γίνεται άνοιγμα και προς άλλες κοινότητες της περιοχής μας.

Ευχαριστούμε θερμά το συμπατριώτη και φίλο δάσκαλο Βαγγέλη Κυριάκη και ευχόμαστε μακροήμερη στη στήλη.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Το χωριό βρίσκεται στην επαρχία Μαργαριτίου και γειτονεύει με τα χωριά: Μαργαρίτι, Μορφάτι, Λιβαδάρι, Αγιά και Καταβόθρα. Το παλιό όνομά του ήταν Ζενίτσα από την αλβανική λέξη Ζέλι που θα πει ζήλος και από Ζενίτσα έγινε Σενίτσα από τι «Σιέ», που θα πει βλέπω, λόγω της θέσης του. Ήταν ψηλά κι από εκεί έλεγχε τη γύρω περιοχή με κυρίως τον κάμπο. Μετονομάστηκε Ελευθέριο από τη λέξη Λευτέρ, που θα πει επανάσταση, αντάρτης. Φαίνεται, επαναστάτησαν επί εποχής Αλή Πασά και αντί να βοηθούν τους Τουρκαλβανούς βοηθούσαν τους Σουλιώτες. Ίσως και νωρίτερα με το Σκεντέρμπεη, οπότε το χριστιανικό στοιχείο της περιοχής αναγκάστηκε να φύγει στα Επτάνησα ή κάπου αλλού. Μιλούσαν και αρβανίτικα, μία διάλεκτο που την χρησιμοποιούσαν στις συναλλαγές με τους Αρβανίτες κατοίκους της περιοχής των Αρβάνων ή Άρβων της αρχαίας Ιλλυρίας σημερινής Αλβανίας. Δεν είχαν καμιά σχέση με μωαμεθανούς Αλβανούς που συνήθως και για διάκριση τους αποκαλούσαν Τούρκους και Τουρκαλβανούς. Οι χριστιανοί ήταν, από τη μια μεριά, και οι μωαμεθανοί από την άλλη με τη θρησκεία τους, τα ήθη, τα έθιμα και τις συχνές και πολύχρονες εχθροπραξίες.

Το χωριό ήταν χτισμένο στην αγκαλιά της Κρανιάς με την πλάτη ασφαλισμένη και μπροστά ατέλειωτη θέα, για κάθε ειρηνική ή πολεμική δραστηριότητα. Εκεί κοντά και η σπηλιά στο βουνό «Αχλαδιά», όπου σε περιόδους εχθροπραξιών κρύβονταν οι κάτοικοι ή έκρυβαν αναγκαία αγαθά. Πίσω από την Κρανιά ήταν το χωριό Ντομπράτ ή Ντόμπρα του οποίου οι κάτοικοι πήγαν στην Κάτω Ιταλία μετά το 1800. Είναι οι σημερινοί Ιταλογκρακοί για τους οποίους τα μέσα ενημέρωσης έχουν ασχοληθεί με λεπτομέρειες.

Αργότερα, το χωριό άλλαξε θέση για άγνωστους λόγους. Ήρθε χαμηλά στους πρόποδες του λόφου στην κορυφή του οποίου είναι το Λιβαδάρι. Βόρεια χωρίζει το χωριό ενός ξεριά, που το χειμώνα δημιουργεί προβλήματα. Η νέα θέση εξασφάλιζε νώτα φυλαγμένα από το Λιβαδάρι, κάμπο στα πόδια τους, ήλιο νωρίς το πρωί, ορατότητα και κοντινούς βοσκότοπους στις θαμνώδεις πλαγιές και στα λιβάδια. Το νερό έμενε μακριά, μα πολλές φορές προσπάθησαν να το ανεβάσουν στο χωριό, αλλά μάταια. Δεν βοηθούσαν και τα μέσα της τότε εποχής γι' αυτό. Τα σπίτια είναι λιθόκτιστα, μονόπατα ή δίπατα, με εξωτερικές σκάλες πάνω σε θολωτές καμάρες, πέτρινες εξώπορτες, τοξωτές σαν γεφύρια. Έχουν κεραμοσκεπές, μικρά παράθυρα με σιδεριές για προστασία, παραστάδες και γωνίες από πελεκητές με μεράκι πέτρες.

Έχουν τζάκια, μικρούς κήπους με πεζουλάκια, χωμάτινες αυλές ή στρωμένες γκαλντερίμι, φυτεμένες τριανταφυλλίες και αμυγδαλιές. Εκεί στριμώγνονται τα λίγα μεγάλα ζώα, οι κότες και ο σκύλος. Τα κοπάδια ήταν στα μαντριά ή τις στάνες, έξω από το χωριό. Τα ξύλα για το χειμώνα, σαν φτάχτες, στη μία πλευρά και στην άλλη το α-

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟ

ποχωρητήριο και το κοτέτσι. Σώζονται ακόμα μερικά σπάνια σπίτια με κείνες τις όμορφες ξερολιθιές χωρίς θεμέλια, πέτρα πάνω στην πέτρα, με μπαλκόνια πέτρινα στα παράθυρα για τους τενεκέδες με τις γαριφαλιές με κείνα τα μονοκόμματα ξύλινα εξώφυλλα. Ποιος τα φωτογράφισε, ποιος τα συντήρησε, ποια υπηρεσία τα ανάδειξε; Εμείς τα γκρεμίζουμε, ρίχνουμε ταρατσες βάζουμε κάγκελα. Παλιά πουλήσαμε τα κεραμίδια, τις πέτρες κι ό, τι παλιό έπιανε λεφτά. Δεν ξέραμε ότι έτσι πρινιζάμε τις ρίζες μας, δεν μας το είπαν οι διαβασμένοι, δεν μας ορμήνεψαν οι ειδικοί.

Η σημερινή επέκταση του χωριού άλλαξε τη μορφή του. Μετά το 1970 γίναμε Μακροχώρι ή καλύτερα Σκορποχώρι. Η γειτονιά χάθηκε, αφού από το Πυργί μέχρι την Παναγία και από εκεί μέχρι το Λιβάδι, χτίστηκαν σπίτια σε οικόπεδα, χωράφια, ελαιοκτήματα και σε στάνες. Κατέβηκε στις βρύσες και το Λιβαδάρι και το κακό γενικεύτηκε. Στον κάμπο τώρα, η υγρασία, η ομίχλη, η πάχνη τρυπάνε τα κόκκαλα και το καλοκαίρι οι ταρατσες μάς σιγοψήνουν και η επιστροφή στα παλιά σπίτια άρχισε δειλά - δειλά.

Το χωριό ήταν γεμάτο ζωή. Άνθρωποι και ζώα γέμιζαν σπίτια, σχολεία, δρόμους, χωράφια και πλαγιές. Άνθρωποι που τους διέκρινε η εργατικότητα, η εντιμότητα, η φιλοξενία και το χιούμορ, γι' αυτό προόδευαν στα «ξένα» εντός και εκτός των συνόρων της πατρίδας μας. Η έκταση όμως του κάμπου δεν μεγάλωνε και ο δρόμος της ξενιτιάς άνοιξε διάπλατα.

Οι πρώτοι έφυγαν μετά τον πόλεμο γύρω στο 1950 για Μαργαρίτι, Καταβόθρα, Πέρδικα και Πάργα. Μετά το 1960 η φυγή του εργατικού δυναμικού των νέων αγοριών και κοριτσιών πήρε μεγάλες διαστάσεις. Ήταν γενική αναχώρηση για Γερμανία, Βέλγιο, Ολλανδία, Αυστραλία και όπου υπήρχε δουλειά. Όλοι για μία καλύτερη τύχη εγκατέλειψαν στο χωριό τους γέρους γονείς και τα μικρά παιδιά, αφού πρώτα πούλησαν, για λίγες χιλιάδες, χωράφια, ελιές, άλογα και κοπάδια. Ήταν η χαριστική βολή. Από τότε το χωριό ξαναζωντανεύει για λίγες μέρες το καλοκαίρι. Όσοι με το καλό επιστρέφουν συνταξιούχοι ακολουθούν τα παιδιά τους στις πόλεις. Η τελευταία απογραφή βρήκε στο χωριό 351 κατοίκους. Είναι αλήθεια τόσοι η μήπως τρέξαμε από τις πόλεις όπως και στις εκλογές για να μη ρεζίλευτούμε;

Στα Ηπειρωτικά Χρονικά, τόμος Β. σελ. 172 του 1927 ο

ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

του Ευάγγελου Κυριάκη

Το Λευτέρι

*Χωριό μικρό μα όμορφο ήταν η Σενίτσα,
Λευτέρι το βαπτίσανε μέσα σε μία νύχτα!!*

*Ψηλά στη ράχη η Κρανιά, μπροστά το Γερακάρι
η Καταβόθρα αριστερά, πίσω το Λιβαδάρι.
Πυργί με λίμνη όμορφη και να! το Μαργαρίτι,
έχει ο καθένας στο χωριό, το πέτρινό του σπίτι.*

*Ζούσαμε σ' αυτό ωραία, με κοπάδια και αλέτρι,
είχαμε ελιές για λάδι και το μύλο να αλέθει
μα η στάνη, το χωράφι, δεν αφήνουν διάφορο
κι έφυγαν όλοι στα ξένα μ' ένα τρόπο
απάνθρωπο.*

*Τώρα μνήμες βασανίζουν το μυαλό του καθενός
ξένοι είμαστε στα ξένα, ξένοι, μόνοι,
δυστυχώς...
Στο χορό, σειρά δε βρίσκεις στον χωριού το
πανηγύρι,
Αχ πατρίδα, αχ Λευτέρι, στύβω των ματιών
μαντήλι.*

αρχιδούκας Λουδοβίκος Σαλβαδόρ βεβαίωσε ότι το 1788 η Πάργα είχε 5.112 κάτοικους, εκ των οποίων 3.414 αυτόχθονες. Η διαφορά των 1.698 κατοίκων βρίσκεται, γιατί το 18ο αιώνα περιέχονταν στη δικαιοδοσία της Πάργας και άλλα χωριά όπως: Η Αγιά, η Σενίτσα, η Τόμπρα και το Λιβαδάρι. Επίσης κατά την απογραφή του 1766-70 του βενετικού κράτους ο πληθυσμός της Πάργας ήταν 1.844 ψυχές. Άρα τα γύρω χωριά είχαν 5112-1.844=3.268 ψυχές. Περίπου κατά μέσο όρο 800 ψυχές το χωριό.

Εκκλησιαστικά υπάγονταν η Σενίτσα στην επισκοπή Ελαίας της Θεσπρωτίας «Ελαίας και Πάργας». Ελαία ήταν το σημερινό Καστρί.

Πιο παλιά, το 1562, «από τις μεγάλες νήλες και τα κακά που γίνονταν από τους Τούρκους, πολλοί Θεσπρωτοί από τα αρβανιτοχώρια εγκαταλείπουν τα σπίτια τους και καταφεύγουν στην Κέρκυρα, όπως οι: Στέλιος Πετρομούζας, Δήμος Κόντης, στο Λευτέρι υπάρχει χωράφι με τ' όνομα Δημοκόντα, Γιάννης Τούσιας, Γιάννης Σταμάτης, Μπούσης Γκούμας, Γεώργιος Αρμούρης και Μίτσας από τη Σενίτσα και οι: Κουστέσης, Σάγκας, Παλέσης, Παλιάρης από τη Ντόμπρα. «Ηπειρ. Χρονικά τόμος ΙΕ». Φαίνεται, μετά την εξέγερση του Γεωργίου Καστριώτη ή Σκεντέρμπεη που έγινε το 1467, το χριστιανικό στοιχείο που τον βοήθησε δέχτηκε τέτοιες διώξεις από τους Τούρκους - νήλες όπως τις λένε - που αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τα χωριά του για τα νησιά του Ιονίου και το βασίλειο της Νεαπόλεως, Καλαβρίας και Σικελίας. Σήμερα ο Σκερντέρμπεης, σαν άλλος Μεγαλέξανδρος στολίζει την πλατεία των Τιράνων κι είναι το καύχημά τους, αυτός που θέλησε να ελευθερώσει την Κωνσταντινούπολη από τους Μωαμεθανούς.

Το χωριό μας και τ' άλλα χωριά ελευθερώθηκαν το 1913, στις 25 Φεβρουαρίου. Το απόσπασμα «Αχέροντος», που είχε δύναμη 11 λόχων, μετά την υποχώρηση της 13ης Τουρκικής Μεραρχίας, αφού έπεσαν τα Γιάννενα στις 22 Φλεβάρη, πέρασε τον ποταμό, κατέλαβε στις 3 Μαρτίου τους Αγίους Σαράντα. Το 1906 υπήρχαν στην περιοχή Μαργαριτίου 30 σχολεία με 31 δασκάλους και 681 μαθητές.

Το 1910 η τουρκική κυβέρνηση είχε προχωρήσει στη σύσταση του νομού Ηγουμένιτσας. Τα δικαστήρια λειτουργούσαν με νόμο του 1868 και είχαν επίσημη γλώσσα την ελληνική.

Το αρχείο της Κοινότητάς μας αρχίζει από το 1834 με το Μητρώο Αρρένων που σώζεται σε καλή κατάσταση. Το Δημοτολόγιο σώζεται από το 1883. Αυτό δείχνει την οργάνωση της κοινότητας και είναι η σπίθα για κάποιον που θέλει να ψάξει στη Νομαρχία και τη Μητρόπολη για στοιχεία. Μέχρι εδώ το χωριό μας έγραψε την ιστορία του. Η δημιουργία του Δήμου Μαργαριτίου ανοίγει άλλη σελίδα που τα γεγονότα θα καταγράφονται με νέα δεδομένα, και μέσα εκεί οι Σενιτσιώτες θα αφήσουν το στίγμα τους.

Το κοινοτικό μας γραφείο και το αναπαλαιωμένο κτίριο θα πρέπει να γίνουν η γωνιά μας, το στέκι μας όπου θα καταθέσουμε τις μνήμες μας να στησουμε ένα μουσείο με οτιδήποτε έχουμε, με οτιδήποτε μας απέμεινε.

Δεν είναι μόνο αυτά τα λίγα, τα φτωχά, η ιστορία του Ελευθερίου. Γι' αυτό θερμά παρακαλώ όσους έχουν κάτι να πουν, να το γράψουν. Όσοι έχουν πρόσβαση σε στοιχεία, από τη θέση που βρίσκονται, ως δημόσιοι υπάλληλοι να μας διευκολύνουν στέλνοντάς τα (δάσκαλοι, καθηγητές, ιερείς, αστυνομικοί, στρατιωτικοί, υπάλληλοι νομαρχιών - δικαστηρίων, πρόεδροι, απλοί πολίτες ξενιτεμένοι, περιμένουμε να διαβάσουμε κάτι από το χωριό σας με ενδιαφέρον). Αν βρεθούν πολλά και σημαντικά, η σκέψη για την έκδοσή τους σε βιβλίο, ίσως γίνει πραγματικότητα.

Παλιά**Η Ραντούλα****της Τούλας Στεφανίδου - Μαλακάτα**

Πώς βρέθηκε, από πού τη φέρανε, ποτέ δεν ρώτησε. Από τότε που άρχισε να καταλαβαίνει τι γίνεται γύρω της, από τότε τη θυμάται. Άσπρη με βούλες μαύρες, όκι δεν ήταν σκυλί Δαλματίας. Μεγάλωνε μαζί με τα παιδιά της οικογένειας σ' ένα ισόγειο δεμένη από το λαιμό με αλυσίδα στη γρεντιά. Είχε δροσιά το καλοκαίρι και ζέστη το χειμώνα. Εκεί της πηγαίνανε φαγητό και νερό.

Όταν σουρούπωνε, την έλυναν και χαίρονταν την ελευθερία της. Έτρεχε δεξιά, αριστερά, έκανε αγάπες με τα παιδιά του σπιτιού, την καβαλίκευαν, πάνονταν από το τρίχωμα του λαιμού της και γίνονταν γέλια και φασαρία μεγάλη.

Κάποτε από τη βιασύνη της έφυγε με την αλυσίδα στο λαιμό. Το τι έγινε δε λέγετε, ανέβαινε δύο τρία σκαλοπάτια της αυλής, να θορυβεί η αλυσίδα στο πλακόστρωτο, να αναποδογυρίζει ότι τύχαινε μπροστά της. Ωσπου έφτανε πίσω από την πόρτα τη μεγάλη που περνούσε τα βράδια της. Για φύλακα την είχανε. Και ήταν φοβερή, από πολύ μακριά μόλις άκουγε βήματα στο δρόμο, ώσπου ν' απομακρυνθούν γαύγιζε συνέχεια και δυνατά, που τρόμαζαν όταν την άκουγαν.

Τα Σαββατόβραδα περιμένανε με χαρά τη θεία Βάγκω. Μαυροντυμένη πάντα και με τη μαύρα μαντίλα στο κεφάλι, τους έλεγε παραμύθια και ιστορίες και κρέμονταν από το στόμα της τα παιδιά.

Πες μας κι άλλα θεία, κι αυτή που είχε ακούσει για τα γεγονότα στην Αβησσυνία άρχιζε να ρωτάει. Τι γίνεται μ' αυτόν, πώς τον λένε - το καλέ. Γελούσαν και τη διορθώνανε. Χαϊλέ Σελασιέ τον λέγανε, να το μάθεις. Το ήξερε αλλά ήθελε να κάνει τα παιδιά να γελάσουν. Ήταν πολύ έξυπνη. Τους διηγόταν ακόμη σαν παραμύθι πως παλιά ήταν ληστές, στην περιφέρεια.

Ήταν οι Ρετζαίοι, οι φοβεροί και τρομεροί, γι' αυτούς είχαν τη Ραντούλα. Κάποτε είχαν στήσει καρτέρι στο Μούρι στον πατέρα σας, αλλά απέτυχαν και από τότε φοβόμασταν, έβαλε σιδεριές ο παππούς παντού, στα παράθυρα, στις πόρτες, πήρε και τη σκύλα.

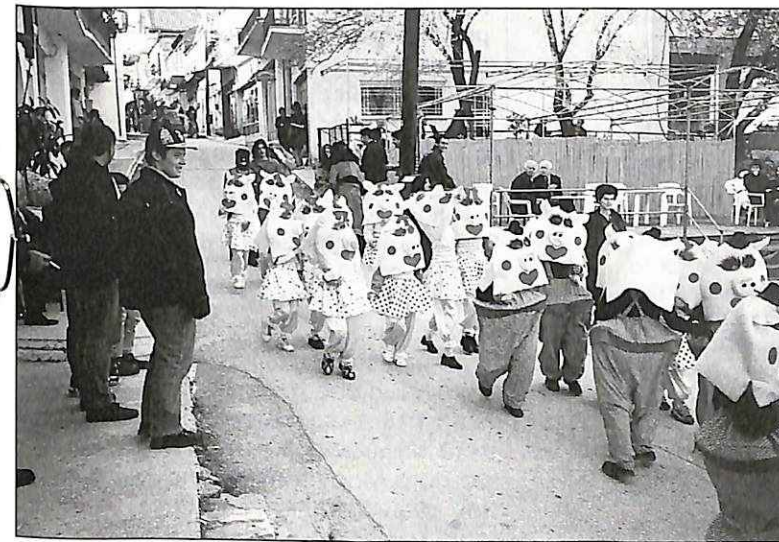
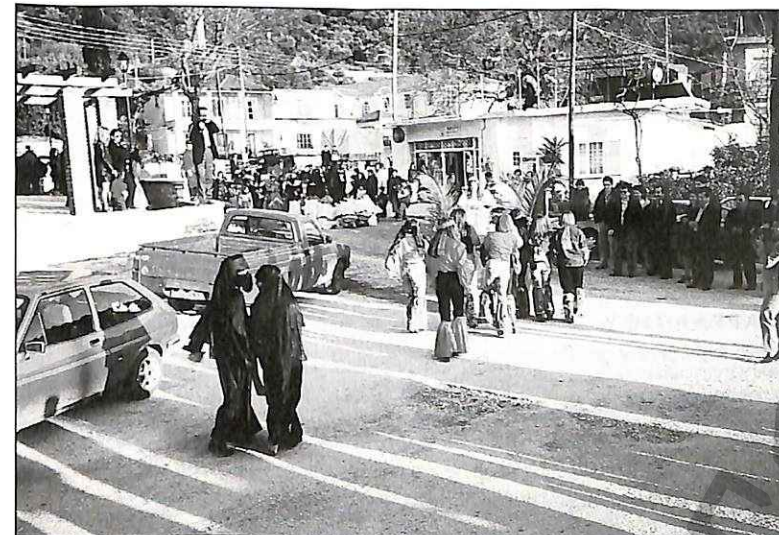
Σαν έγινε όμως το ελληνικό, πάνε χαθήκανε, εξαφανίστηκαν. Είχαμε ασφάλεια και ησυχία.

Περνώντας τα χρόνια, την πήραν τη Ραντούλα στη Σενίτσα. Σε λίγες μέρες γύρισε πίσω μόνη της και τελείωσε στο σπίτι που έζησε όλα της τα χρόνια.

Διόρθωση

Αναφερόμενοι στο δημοσίευμα του προηγούμενου φύλλου με τίτλο «Γάμος στη Σενίτσα,» 23 Ιουλίου 1933, διορθώνουμε πως ο γάμος ήταν του Απόστολου Λύκα, που ήταν σέμπρος του «Χριστογιάννη» και νονός, αφού τον πάντρεψαν και του έχουν βαφτίσει και δύο παιδιά.

Ευχαριστούμε τον εγγονό του αείμνηστου Αποστόλη, Πέτρο Παύλου Λύκα, για την ενημέρωση.

1. Προετοιμασίες από μέλη της ομάδας γυναικών.**2. Ξεκίνημα από το τζαμί.****3. Μία παρέα στην αγορά.****4. Οι μπόμπιρες στον «πάτο-παζαριού».****5. Στην καινούργια πλατεία.****6. Το γαϊτανάκι.****Αποκριάτικες εκδηλώσεις στο Μαργαρίτι****Αποκριάτικες εκδηλώσεις στο Μαργαρίτι**

Την Κυριακή 2-3-97 (μικρές αποκριές) οργανώθηκαν στο Μαργαρίτι αποκριάτικες εκδηλώσεις.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ :

Ομάδα Γυναικών του Κέντρου Φροντίδας Οικογένειας (ΚΕ.Φ.Ο.) Μαργαριτίου.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ :

• Κοινότητα Μαργαριτίου • Αθλητικός Μορφωτικός Όμιλος «ΑΡΗΣ» Μαργαριτίου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ :

• Αδελφότητα Μαργαριτίου Αθήνας 40.000 δρχ.

• Κυνηγητικός Σύλλογος Μαργαριτίου 20.000 δρχ.

• Αγροτικός Συνεταιρισμός Μαργαριτίου 30.000 δρχ.

Οι παραπάνω χρηματικές ενισχύσεις, καθώς και τα έσοδα από τη βραδινή χορευτική εκδήλωση, διατέθηκαν για την αγορά αποκριάτικων στολών.

• Τα έξοδα για το κρασί και τα αναψυκτικά που προσφέρθηκαν καθώς και την αμοιβή της ορχήστρας για τη χοροεσπερίδα κάλυψε η Κοινότητα Μαργαριτίου.

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ :

Η εκδήλωση άρχισε με την παρέλαση του καρνάβαλου που ξεκίνησε στις 5 μ.μ. από το Τζαμί.

Επικεφαλής ήταν το ειδικά διαμορφωμένο και στολισμένο άρμα με τη «Βασίλισσα του Μαργαριτίου» ακολουθούμενο από 100 περίπου μεταφιεσμένους σε ομάδες χορεύοντας σε αποκριάτικους ρυθμούς, πετώντας καραμέλες και κομφετί στον κόσμο που τους παρακολουθούσε ενθουσιασμένος και τους χειροκροτούσε. Η παρέλαση τελικά κατάληξε στην τελειωμένη πλέον καινούρια κεντρική πλατεία, όπου ομάδα μεταφιεσμένων παιδιών χόρεψε το παραδοσιακό κλασικό για το Μαργαρίτι γαϊτανάκι.

(Τα κλαρίνα γιατί δεν έπαιξαν;)

Κεράστηκε κρασί και αναψυκτικά, προσφορά της Κοινότητας. Ακολούθησε στις 7 μ.μ. το κάψιμο του Καρνάβαλου που περίεχνα και με κέφι είχαν κατασκευάσει μέλη της Ομάδας γυναικών.

Στις 8 μ.μ. το γλέντι συνεχίστηκε σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο του Γυμνασίου - Λυκείου με την ορχήστρα «Ακρίονοι».

Η είσοδος για τον κόσμο ήταν ελεύθερη, η προσέλευση μεγάλη και το κέφι αμείωτο μέχρι το τέλος της εκδήλωσης. Όλες οι εκδηλώσεις χαρακτηρίστηκαν από μεγάλη επιτυχία και η συμμετοχή του κόσμου ήταν πολύ μεγάλη.

Σ.Σ. Θέλουμε να συγχαρούμε την ομάδα γυναικών και τους συνδιοργανωτές για την αναβίωση των αποκριάτικων εκδηλώσεων στο Μαργαρίτι. Τους ευχαριστούμε που μας έφεραν πίσω στα προπολεμικά και τα αμέσως μεταπολεμικά αποκριάτικα γλέντια όπου δέσποζε η μορφή του αείμνηστου Ηλία Χρηστίδη με τις σάτιρες του...

Πάντα γλέντια και χαρές Μαργαριτιώτες.

Του χρόνου ν' αναβιώσουμε και το τριήμερο πασχαλιάτικο γλέντι στον Πλάτανο.

ΠΑΝΗΠΕΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΟΜΟΥ ΑΙΤΩΛ/ΝΙΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗ 6 • 301 00 ΑΓΡΙΝΙΟ • ΤΗΛ.: 48445

Αριθ. Πρωτ. 51. ΑΓΡΙΝΙΟ 4-4-1997

Προς:

Την Αδελφότητα Μαργαριτιωτών
και περικόρων εξωτερικού (Δυτικής
Γερμανίας) Dusseldorf

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Πανηπειρωτικού Συλλόγου Ν. Αιτωλ/νίας που εδρεύει στην πόλη του Αγρινίου αισθάνεται την ανάγκη και υποχρέωση να ευχαριστήσει την αδελφότητά σας, το Διοικητικό Συμβούλιο και τον πρόεδρό σας, που είχατε την ευγενή και χριστιανική καλοσύνη να βοηθήσετε την προσπάθειά μας ν' αναστυλώσουμε το Μοναστήρι του Πατροκοσμά στο Κολικόντασι της Βορείου Ηπείρου. Η πρωτοβουλία μας αυτή άρχισε από 26-4-1996, που ο σύλλογός μας είχε πραγματοποιήσει προσκυνηματική εκδρομή στο Μοναστήρι. Τα αποτελέσματα της προσπάθειας αυτής τη στιγμή αυτή που σας γράφω είναι ικανοποιητικά, έχει συγκεντρωθεί χρηματικό ποσό, στην Εμπορική Τράπεζα, υποκατάστημα Αγρινίου και στο υπ' αριθ. 39758768 λογαριασμό, ενός εκατομμυρίου, η προσπάθειά μας θα συνεχισθεί μέχρι το φθινόπωρο του 1997 μετά κλιμάκιο του Διοικητικού Συμβουλίου θα επισκεφθεί τον Μακαριότατο Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιο στα Τίρανα και θα δώσει τα χρήματα που θα έχουμε συγκεντρώσει μέχρι τότε.

Τα χρήματα που μας στείλατε ήταν 107.013 σε ελληνικά (εκατόν επτά χιλιάδες δεκατρείς δρχ.). Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας και πάλι σας ευχαριστεί και εύχεται στον πανάγαθο Θεό να έχετε υγείαν και οικογενειακήν προκοπήν και πάντα να επιτελείτε τέτοια έργα που ανεβάζουν πολύ ψηλά την αδελφότητα, το διοικητικό συμβούλιο και τον Πρόεδρό σας κ. Σωτήρη Νικολάου.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Ο πρόεδρος: Αθαν. Αηδόνης, ο αντιπρόεδρος: Θεοδ. Γιώτης, ο γεν. γραμμ. Ηλ. Κύριος, ο ταμίας:

Πρ. Παραδιώτης, Τα μέλη: 1) Θεοδ. Βάσιος, 2) Δ. Γκαρμέτσος, 3) Κ. Διαμαντής,

Ακριβές αντίγραφο

από την υπ' αριθμ. 1/21-1-1997 πράξη

Αγρίνιο 4-4-1997

Τακτικό Διοικητικό Συμβούλιο

Σ.Σ. Παρακολουθούμε από κοντά το έργο σου αγαπητέ Θανάση. Συγχαρητήρια.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ

Στο Μαργαρίτι σήμερα την 4-3-97 ημέρα Τρίτη και ώρα 6 μ.μ. κατόπιν πρόσκλησης του Προέδρου του Α.Σ. συνήλθε το Διοικητικό Συμβούλιο στο γραφείο του Συνεταιρισμού για λήψη αποφάσεων στα παρακάτω θέματα.

Το Διοικητικό Συμβούλιο αφού διαπίστωσε απαρτία (παρόντες) κατόπιν εισήγησης του προέδρου αποφασίζει ομόφωνα:

Θέμα 1) Να ενισχύσει οικονομικά την ομάδα γυναικών με το ποσό των 30.000 δραχμών.

Θέμα 2) Σύμφωνα με την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης που πραγματοποιήθηκε την 23-2-97 στην αίθουσα του Διοικητηρίου το Διοικητικό Συμβούλιο του Α.Σ. αποφασίζει ομόφωνα να διανείμει στον κάθε συνεταίρο από τα κέρδη του Συνεταιρισμού το ποσό των 25.000 δραχμών, τα οποία θα συμψηφιστούν στην ατομική συνεταίριστική μερίδα.

Σύνολο Συνεταιριστικών μεριδών: $86 \times 50.000 = 4.300.000$ δρχ.

Το ποσό αυτό είναι κατατεθειμένο στην Αγροτική Τράπεζα.

Θέμα 3) Το Δ.Σ. εξουσιοδοτεί τον πρόεδρο να κάνει ανάληψη από τις καταθέσεις της Αγροτικής Τράπεζας για να πληρώσει τις υποχρεώσεις του Συνεταιρισμού, που σύμφωνα με τις αποδείξεις φθάνει το ποσό των 105.000 δρχ.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Τα μέλη
Ο πρόεδρος
Ι. Ζήκος
Ι. Μπόλοσης, Β. Κατσινός, Γ. Ντόστας, Χ. Ντρίτσος

Αυτοί που έφυγαν: ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΣ. ΚΑΤΣΕΝΟΣ

Στις 11 Μαΐου πέθανε στο Παλαιόκαστρο ο μπάρμπα - Θανάσης. Σε όλη του τη ζωή υπήρξε ένας καλосυνάτος, εξάιρετος άνθρωπος και στοργικός οικογενειάρχης. Ήταν ένας φιλήσυχος και καλότατος χωριανός. Η κηδεία του έγινε την επομένη και με μεγάλη λύπη τον συνόδεψαν στην τελευταία του κατοικία συγγενείς, φίλοι, γνωστοί και πάρα πολλοί χωριανοί. Ας είναι ανάλαφρο το χόμα που τον σκεπάζει και η μνήμη του να μείνει αιώνια.
K.P.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Από τον αγαπητό συμπατριώτη μας Αηδόνη Αντ. Νικολάου, που προσωρινά, όπως τονίζει, κατοικεί στη Γερμανία, λάβαμε δύο επιστολές από τις οποίες αφού ξεχωρίσαμε τα σχετικά με το Μαργαρίτι άρθρα, που δημοσιεύονται σε άλλες σελίδες, τα υπόλοιπα μεταφέρουμε σ' αυτή τη στήλη.

15 Μαρτίου 1997

Αγαπητοί συμπατριώτες
Εγκαρδώς σας χαιρετώ,
Καταναλώνοντας τελευταία αρκετό από τον πολύτιμο χρόνο μου στο Μαργαρίτι σκέφτηκα τον αγώνα που κάνετε. Εύγε σας, λοιπόν, ευχόμενος συνάμα μια ηθική αμοιβή σε όλα. Σταματώ από σήμερα τη σιωπή και σας στέλνω το πρώτο γράμμα μου, παρακαλώντας παράλληλα, για να μπορώ ν' ασχοληθώ στο ευθετότερο μέλλον με περισσότερα θέματα γενικού ενδιαφέροντος, να σκεφτείτε τους συλλογισμούς μου για το κάστρο του Μαργαριτίου. Αυτά λοιπόν αγαπητοί μου φίλοι προς το παρόν και εφόσον κριθούν οι γνώσεις μου ικανές και καλές θα επανέλθω. Σας χαιρετώ καθώς και όλους τους Μαργαριτιώτες των Αθηνών.

24 Απριλίου 1997

Εν συνεχεία επιστολής μου από 15-3-97 που διέσπασα τη σιωπή μου, σας στέλνω σήμερα, μαζί με τους ειλικρινείς χαιρετισμούς μου, και την εργασία «Το Μαργαρίτι στο ρυθμό των εξελίξεων». Όσα γράφω, και θ' ακολουθήσω κι άλλα, είναι σκέψεις, συλλογισμοί και συλλογές μου, δηλαδή πνευματική μερική ή ολόκληρη ιδιοκτησία - περιουσία μου. Γι' αυτό παρακαλώ να δημοσιευτούν όπως τα στέλνω. Επιτρέπεται η παράλειψη μιας πρότασης όχι όμως η αλλαγή.

*Με αγάπη και φιλία
από τη Γερμανία*

*Αηδόνης ή Δονάτος
Αντ. Νικολάου*

Η γενική συνέλευση της Αδελφότητας Μαργαριτιωτών Αθήνας

Πραγματοποιήθηκε στις 2 Μαρτίου 1997 όπως είχε προγραμματιστεί, η ετήσια Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας μας. Παρόλη την καλή προετοιμασία και οργάνωση η συμμετοχή των συμπατριωτών ήταν πενιχρή (ντρεπόμαστε ν' αναφέρουμε τον αριθμό των 28 παρόντων μελών).

Αποκάλυψη η ωραία αίθουσα του ξενοδοχείου «ΚΡΥΣΤΑΛ» στην οδό Αχιλλέως 4 που έκλεισε και μάλιστα σε προσιτή τιμή ο Γεράσιμος Γκίνης.

Νοστιμότερες οι βασιλόπιτες και τα γλυκά του Τάκη Αηδόνη. Παρά τα λίγα άτομα, η Γενική Συνέλευση δεν υστέρησε σε παλ-

μό και οι συζητήσεις, έντονες πολλές φορές, άγγιξαν πολλά θέματα, που αναφέρονται στην αδελφότητα και το Μαργαρίτι.

Το Διοικητικό Συμβούλιο έλαβε σοβαρά υπόψη τις παρατηρήσεις και την κριτική και θ' ακολουθήσει προβληματισμός.

Προς το παρόν η πενιχρή συμμετοχή μελών του έκοψε τη φόρα για παραπέρα προγραμματισμό εκδηλώσεων.

Παρακαλεί θερμά τους όπου Γης Μαργαριτιώτες, αφού διαβάσουν τον απολογισμό του Διοικητικού Συμβουλίου, που δημοσιεύεται παρακάτω, να μας πουν το κατά τη γνώμη τους πρακτέο για την αναβάθμιση της αδελφότητας. Περιμένουμε.

Απολογισμός του Διοικητικού Συμβουλίου

Αγαπητοί Μαργαριτιώτες - μέλη της αδελφότητας μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο σας καλωσορίζει στη σημερινή τακτική γενική συνέλευση της αδελφότητάς μας και σας εύχεται για μία ακόμη φορά: «Ευτυχισμένο το 1997».

Σας καλώ να σκεφθούμε και να κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των μελών μας και των άλλων Μαργαριτιωτών που χάθηκαν στο χρόνο που μας πέρασε. Αντί στεφάνων, η αδελφότητα αποφάσισε να καταθέσει ένα ποσό για την ανέγερση του ναού στο νεκροταφείο Μαργαριτίου.

Πριν προβούμε στο διοικητικό απολογισμό θεωρούμε σκόπιμο ν' αναφερθούμε για λίγο στις δύο περσινές γενικές συνελεύσεις. Η πρώτη με 38 περίπου παρόντα μέλη δεν έδωσε, για διάφορους λόγους, διοικητικό συμβούλιο. Η δεύτερη με πενιχρότατη συμμετοχή μελών επιστράτευσε το παρόν διοικητικό συμβούλιο για να μη χαθεί η αδελφότητα.

Σας βεβαιούμε πως κανένας απ' εμάς δεν επιθυμούσε την εκλογή του στο διοικητικό συμβούλιο. Γι' αυτό αναφερθήκαμε σε στράτευση.

Κουβέντες, λοιπόν, περί μεθοδεύσεων και κλίκας γεννιούνται στη νοσηρή φαντασία ορισμένων και δε μας αγγίζουν.

Μια λοιπόν και μπήκαμε στο χορό έπρεπε να χορέψουμε. Το πρώτο θέμα που μας απασχόλησε ήταν η ανασύνταξη της αδελφότητας.

Τα προηγούμενα συμβούλια είχαν κατηγορηθεί ότι ασχολούνται περισσότερο με το Μαργαρίτι και λιγότερο με την αδελφότητα. Κάνανε λοιπόν έναν προγραμματισμό εκδηλώσεων με πρώτη την εκδρομή - προσκύνημα στον Άϊ Γιάννη στο Γερακάρι και τις γιορτές Σουλίου. Την τύχη της, την αποτυχία της δηλαδή την περιγράψαμε στο άρθρο μας με τον τίτλο «Μαργαριτιώτη γιατί δεν τηλεφώνησες;».

Έκτοτε μας κόπηκε η φόρα γιατί κάθε προγραμματισμός και οργάνωση προσκρούει στη συμμετοχή των μελών. Σκεφτήκαμε συνεσιάζσεις, χορούς, εκδρομές κλπ. μα, όταν πας να οργανώσεις, το πρώτο που σου ζητούν είναι για πόσα άτομα; Κι εμείς ειλικρινά τα έχουμε χαμένα, γιατί δεν ξέρουμε και μας τρώει το ερώτημα: «Έχει ή δεν έχει ενεργά μέλη η αδελφότητα μας;». Από σας περιμένουμε, όχι όμως με λόγια αλλά με έργα, την απάντηση.

Πάντως ταχυδρομήσαμε προσκλήσεις σε 150 οικογένειες. Άλλες δεκαπέντε περίπου έχουν χαθεί οι διευθύνσεις και αν προσθέσουμε και τους μη καταγεγραμμένους φτάνουμε στις 200 περίπου οικογένειες. Δηλαδή άλλο ένα Μαργαρίτι στην Αθήνα. Θα ξαναδοκιμάσουμε και θα δούμε την ανταπόκρισή σας. Στις σκέψεις μας είναι η γιορτή των ξενιτεμένων στο τέλος Ιουλίου - αρχές Αυγούστου στο Μαργαρίτι, καθώς και μία χοροσπερίδα το Νοέμβρη για να γιορτάσουν πανηγυρικά τα 20 χρόνια της αδελφότητας. Τι λέτε, να προχωρήσουμε;

Συνένωση αδελφοτήτων: Έγιναν τρεις συναντήσεις με την αδελφή «Ενότητα». Μετά από εμπεριστατωμένη σκέψη το συμβούλιο αποφάσισε να περιμένει τη σύσταση του δήμου Μαργαριτίου και στη συνέχεια θα προ-

τείνει αλλαγές στο καταστατικό μας για να συμπεριλάβει όλους τους δημότες.

Τις προσπάθειες, προβληματισμούς και τα επιτεύγματα τα διαβάζετε στα «NEA ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» που συμπλήρωσαν 15 χρόνια κυκλοφορίας και μπήκαν στα 16 (γκοτζάμι έφηβος). Βοηθάτε να τα κρατήσουμε ζωντανά και να τα ανδρώσουμε. Έχουμε ανάγκη βοήθειας. Ζητάμε συνεργάτες. Γράψτε. Τα προβλήματα του Μαργαριτίου τα παλαίψαμε σε αγαστή συνεργασία με την Κοινότητα και τους άλλους φορείς. Αξίζει μία σύντομη αναφορά:

Κάμπος: Ξεμπλέξαμε με τη μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων και σύμφωνα με τις υποσχέσεις το υπουργείο Γεωργίας προχωρεί σε δημοπράτηση. Θα δούμε.

Κόμβος Μεσοβουνίου: Υπάρχουν θετικές πληροφορίες ότι θα γίνει ελεύθερη είσοδος - έξοδος με τα διόδια στο Νιοχώρι της Παραμυθιάς.

Καστο-Καστρόσπιτο λόφου δεξαμενής: Καταβάλλονται προσπάθειες για σύνταξη μελετών και ένταξη σε προγράμματα της ΕΟΚ. Δε λέμε προς το παρόν περισσότερα.

Μουσείο: Υπάρχει περίπτωση χρηματοδότησης της Κοινότητας για αγορά οικίσκου για τη στέγασή του.

Συνένωση Κοινοτήτων: Ό,τι είχαμε να πούμε το είπαμε και το γράψαμε. Σύντομα θα λυθεί νομοθετικά το θέμα οπότε η συναντητική συνένωση είναι μονόδρομος για ν' αποφευχθεί η χωρίς κίνητρα και οφέλη υποχρεωτική.

Στους μόνιμους κατοίκους του Μαργαριτίου που με πρωτοβουλία της ομάδας γυναικών γιορτάζουν σήμερα, απ' ό,τι μάθαμε (δυστυχώς αργά), τις απόκριες στέλνουμε τη σκέψη, την αγάπη μας και τους χαιρετισμούς μας. Τα ίδια στέλνουμε και στους ξενιτεμένους ανά τον κόσμο Μαργαριτιώτες.

Για το καρναβάλι στάλθηκαν 40 χιλ. δρχ. συμβολή στα έξοδα.

Πιστεύουμε πως για το Μαργαρίτι άρχισε να χαράζει η μέρα της ανάπτυξης και της ευημερίας.

Κλείνοντας, θέλω να επαναλάβω εκείνο που και άλλοτε έχω πει: Ζητούνται εργάτες και στρατιώτες να εργαστούν και να υπηρετήσουν την Αδελφότητα μας και το Μαργαρίτι. Όσοι πιστοί προσέλθετε.

Μετά τη σύντομη οικονομική ενημέρωση που είναι υποχρεωτική σας καλούμε σ' έναν εποικοδομητικό διάλογο για το Μαργαρίτι και την Αδελφότητα.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ 1996			
ΕΣΟΔΑ	δρχ.	2.837.771	
ΕΞΟΔΑ	δρχ.	1.258.184	
ΥΠΟΛΟΙΠΟ	δρχ.	1.579.587	

Το χρονικό μιας ιστορικής συνάντησης των προεστών της Σενίτσας (Ελευθερίου) και των μουσουλμάνων της περιοχής Μαργαριτίου τον Ιούλιο 1944

Τα φρικιαστικά γεγονότα που εκτυλίχθηκαν στη γειτονική Αλβανία και η τρομοκρατία που έχουν εξαπολύσει μαφιόζικες αλβανικές λησitosυμμορίες σε βάρος του βορειοηπειρωτικού ελληνισμού, σε μας τους παλιότερους Θεσπρωτούς ξαναζω-ντάνεψαν θλιβερές μα και ιστορικές μνήμες. Η τρομοκρατική τους δράση απλώνεται τώρα και στη Θεσπρωτία.

Μας θύμισαν τους «Τουρκοτσάμηδες» στην περίοδο της ιτα-λογερμανικής κατοχής, όταν με δολοφονίες και ληστείες τρο-μοκρατούσαν τους χριστιανούς που κατοικούσαν σε μικτά χω-ριά, εξαναγκάζοντάς τους να εγκαταλείπουν σπίτια και περι-ουσίες, για να γίνει η περιοχή Θυάμιδος με μουσουλμανική πληθυσμιακή καθαρότητα και να στησουν εκεί το «γκουβέρνο τους». Όταν τα χιλιετικά στρατεύματα, με τα οποία συνεργά-στηκαν και διέπραξαν τα φοβερά εγκλήματα, σε βάρος του Θε-σπρωτικού ελληνισμού, άρχισαν να υποχωρούν τότε συνειδη-τοποίησαν σε ποια τραγική θέση είχαν περιέλθει.

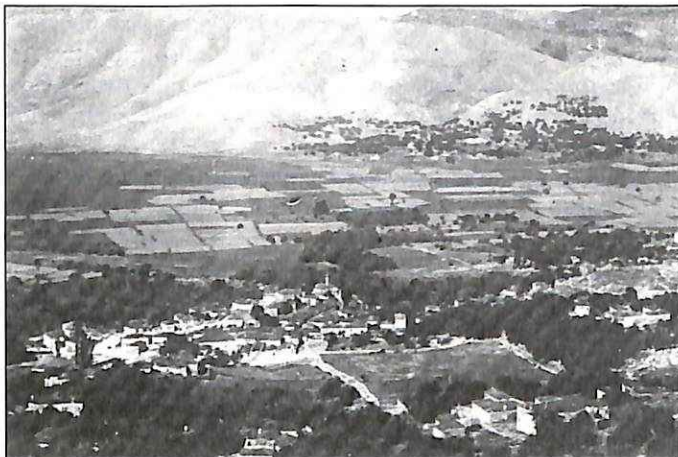
Όταν κατελήφθη η Παραμυθιά από τα μάχιμα τμήματα των ανταρτών του Ε.Δ.Ε.Σ. διαπράχθηκαν εκεί εγκλήματα από α-τάκτους σε βάρος των μωαμεθανών.

Τότε οι μωαμεθανοί «Τουρκοτσάμηδες» της περιοχής Μα-ργαριτίου ανησυχούσαν και ζήτησαν συνάντηση με τους σκληρο-τράχηλους Σενιτσιώτες και Λιβαδαριώτες, μια που ξέρανε ότι αυτοί είχαν τρεις μάχιμες ομάδες στην οργάνωση του ΕΔΕΣ. Έστειλαν απεσταλμένους με τους οποίους ορίστηκαν επιτροπές. Με τους Μαργαριτιώτες καθορίστηκε να συναντηθούν στη θέ-ση «Γιωργίτσα». Για την Καταβόθρα ορίστηκαν:

Ο ιερέας Παπαχρήστος Γκίνης, ο πατέρας μου Σπύρος Μπά-κας και ο Βαγγέλης Τσούλης και θα συναντιώταν επί τόπου στην Καταβόθρα.

Όσα ειπώθηκαν σ' εκείνη τη μοιραία συνάντηση μού τα 'χ ε διηγηθεί με λεπτομέρεια ο μακαρίτης πατέρας μου, τα οποία θα μεταφέρω εδώ κατά λέξη.

«Ήρθαν και μας πήραν οι απεσταλμένοι τους και μας οδή-γησαν στο σπίτι του προεστού Μπούζα. Εκεί ήταν συγκεντρω-μένοι όλοι οι σημαντικοί του χωριού και μας υποδέχτηκαν ε-γκάρδια. Καθισμένοι σταυροπόδι στον οντά, σιωπηλοί, έπαιζαν ανήσυχοι τα κομπολόγια τους. Αφού ήπιαμε τον καφέ παίρνει πρώτος το λόγο ο Μπούζας και ρωτάει: – Α...Ζωτ (αφέντη) θα μάθατε πιστεύω τα μαντάτα της Παραμυθιάς. Τι γίνεται τώρα, μ' εμάς; Θα μπορέσετε εσείς οι Σενιτσιώτες να προστατεύσετε τις οικογένειές μας από τους αντάρτες του Ζέρβα; Τότε ο Πα-παχρήστος, με αγέρωχο ύφος και την ευφράδεια του λόγου που τον διάκρινε, απαντάει: – Αγάδες μου, σ' αυτά τα μέρη για αι-ώνες συζούσαν και συνυπήρξαν οι παππούδες και πατεράδες μας, σε όλους τους δύσκολους καιρούς. Επί τουρκοκρατίας προ-στάτευαν οι δικοί σας και επί Ελληνικού οι δικοί μας, γιατί ή-ταν άντρες με μυαλό. Εσείς όμως αγάδες μου, μόλις πάτησαν εδώ τα ξένα στρατεύματα, ξεσηκωθήκατε μαζί τους, βαλθήκα-με να μας ξεπαστρέψετε, επιδιώξατε να κάνετε τον τόπο δικό σας, ξεχωριστό «Δοβλέτι». Μας ριχτήκατε, Αλλάχ-Αλλάχ, σαν α-φιονισμένοι «για τουρκ - για καούφ». Διώξατε τον κοσμάκη απ' τα σπία του, μας σκοτώσατε, μας κάψατε, μας ληστέψατε, μας προσβάλατε.

Το Μαργαρίτι και απέναντί η Καταβόθρα (Λιουράτι), όπου έγινε η συνά-ντηση (ΦΩΤΟ 1938).

Απορώ πώς δεν βρέθηκαν μεταξύ σας πέντε μυαλωμένοι να βάλουν τους τσελέφηδες στη θέση τους. Δεν το ξέρατε πως οι ξένοι μία μέρα θα φύγουν; Τώρα μας ρωτάτε, ύστερα απ' όλα αυτά, αν μπορούμε να σας προστατεύσουμε. Μετά λύπης μου σας απαντώ. Όχι! Γιατί μη νομίζετε πως οι παλιανθρώποι βρί-σκονται μόνο στη μεριά σας. Έχουμε κι εμείς παλιανθρώπους που δεν κουμαντάρονται. Για να μη σας πάρω στο λαιμό μου σκεφτείτε κι αποφασίστε μόνοι σας ότι σας φωτίζει ο Αλλάχ».

Η κατάληξη είναι γνωστή. Στην Αλβανία εγκαταστάθηκαν σε περιοχές που έλαβαν χώρα τα πρόσφατα έκτροπα.

Αυτοί οι παριβόητοι «Τουρκοτσάμηδες» ήταν μία παλαιο-χριστιανική γενιά εξισλαμισμένων Ελλήνων Θεσπρωτίας, η ο-ποία άλλοτε καλούνταν «Τσιαμουριά» (Θυαμουργιά).

Οι χριστιανοί της περιοχής, όσους τούρκειψαν τους αποκα-λούσαν «Τουρκοτσάμηδες».

Αυτοί οι νεοφώτιστοι μωαμεθανοί είχαν το προνόμιο έναντι των χριστιανών να κατέχουν όλη τη γόνιμη καλλιεργήσιμη γη καθώς και τα βοσκολίσια.

Με τον καιρό εδραιώθηκε μέσα τους η νέα θρησκεία και μί-σησαν το Χριστιανισμό. «Εσείς οι χριστιανοί θα υποφέρετε πά-ντα καθώς υπέφερε και ο Χριστός σας, ενώ εμείς οι μωαμεθα-νοί θα κυριαρχήσουμε γιατί η θρησκεία μας επεβλήθη με το ξί-φος του Μωάμεθ». Είναι τα λόγια ενός μεωαμεθανού Μαργα-ριτιώτη όταν ήμασταν συνορίτες στα χωράφια.

Του απαντάω κι εγώ «Ο Χριστός μας δίδαξε πως για να πά-ει κανείς στον Παράδεισο πρέπει ν' αγαπάει και τους εχθρούς του. Ενώ εσείς οι μωαμεθανοί για να πάτε στον Παράδεισο πρέ-πει να σκοτώνετε γκιαβούρηδες (άπιστους).

Σήμερα στη χριστιανική Ελλάδα φιλοξενούνται, ζουν και ερ-γάζονται 400 χιλιάδες Αλβανοί μετανάστες και λαθρομετανά-στες. Ας ευχηθούμε να γίνουν καλοί πρεσβευτές και ο συνδετι-κός κρίκος μεταξύ των δύο φίλων, με κοινή καταγωγή, λαών και να μην καταλήξουν μάλιστα του τόπου, όπως σε άλλες ε-ποχές της ιστορίας.

Απρίλης 1997

Γιάννης Σπ. Μπάκας

ΤΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ

Του Αηδόνη ή Δονάτου Αντ. Νικολάου
κατοίκου Μαργαριτίου και προσωρινά Γερμανίας

ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΝ: Κωμόπολη του νομού Πρεβέζης της Ηπείρου, πρωτεύουσα ομώνυμου επαρχίας κειμένης επί των δυτικών παραλίων της Ηπείρου δίωρον απέχουσα της Πάργας. Κάτοικοι 1.805. Εκ τούτων 200 είναι Έλληνες χρι-στιανοί οι δε λοιποί 1.605 μουσουλμάνοι - αλβανόφωνοι (Τσάμηδες).

Προ του 1.815 οι κάτοικοι ανήρχοντο σε 8.500. Κατά τον Αραβαντινόν, το Μαργαρίτιον συνωκτίσθη κατά τας αρ-κάς του ΙΕ' αιώνας υπό των Βενετών των κυριαρχούντων τότε των παραλίων της Ηπείρου.

Παρ' αυτώ σώζονται λείψανα κυκλωπείων τειχών, εις τα οποία άλλοι μεν τοποθετούν την αρχαίαν πόλιν Βου-καίτιον, άλλοι δε την Παναόν.

Οι κάτοικοι του Μαργαριτίου είναι από τους πρώτους ε-ξισλαμισθέντας, ένεκα τούτου δε οι τσάμηδες ούτοι εί-χον προνομοιούχον θέσιν κατά τους χρόνους της τουρ-κοκρατίας.

Εξ αυτών δε ιδίως εξελέγοντο οι Σπαχήδες, οι οποίοι αργότερα κατέστησαν τιμαριούχοι.

Ολόκληρος η δυτική παραλία της Ηπείρου αντίκειν εις α-γάδες του Μαργαριτίου, οι οποίοι και τα κτήματα οθωμ-ανών των Ιωαννίνων διά της βίας εσφετερίσθησαν.

Εκτός τούτου και την έδρα της επαρχίας μετέφερον εκ της Μαζαρακιάς εις Μαργαρίτιον, το οποίον ούτω κατέ-στη το κέντρον ολόκληρου της Τσαμουριάς και εστία στοι-χείων λυμαινομένων τας βενετικές κτήσεις και ιδίως την Πάργαν. Μετά την ναυμαχίαν της Ναυπάκτου 1572, εις την οποίαν οι Ισπανοί, Βενετοί και Ιταλοί χριστιανοί ενί-κησαν τους Τούρκους, οι Βενετοί και ιδίως οι Πάργιοι η-θέλησαν να εκδικηθούν τους μουσουλμάνους του Μα-ργαριτίου.

Οι Μαργαριτιώτες τότε, φοβούμενοι αντίποινα, έσπευ-σαν να ανεγείρουν φρούριον, το γνωστό Κάστρο.

Ο φόβος ούτος επαληθεύθη, διότι οι χριστιανοί Παργι-νοί είχαν οργισθεί κατόπιν πολλών δεινών των Μαργα-ριτιωτών.

Τότε λοιπόν ο Βενετός ναύαρχος Βενιέρος, ο συμμε-τασκών της ναυμαχίας της Ναυπάκτου, έστειλε κατά του Μαργαριτίου εξακσιχίλους Βενετούς, Κερκυραίους και

Το κάστρο του Μαργαριτίου.

Παργίους υπό την αρχηγίαν του Παύλου Οροίνη. Ούτοι πολιορκήσαντες το Μαργαρίτιον και κυριεύσαντες αυτό, κατεδάφισαν και το φρούριον.

Συννομολογηθείσης δε την 7 Μαρτίου 1573 ειρήνης με-ταξύ Τουρκίας και Βενετίας, οι Βενετοί και Πάργιοι ε-γκατέλειψαν το Μαργαρίτιον.

Τοσαύτη σημασία απεδόθη εις την άλωσιν του Μαργα-ριτίου υπό των Βενετών, ώστε, διαταγή του τότε Δόγη, ε-ζωγραφήθη αυτή υπό του εκ Μίλλου ζωγράφου, Αντωνίου Βασιλάκη, εις το ανάκτορον αυτού.

Αποσυρθέντων των Παργίων, οι τσάμηδες επανήλθαν εις το Μαργαρίτιον, λοιμός όμως ενσκήψας κατά το 1815 απεδεκάτισεν αυτούς.

Εκτοτε το Μαργαρίτιον απέβη φωλέα επιανδύνων στοι-χείων διά τους χριστιανούς της Ηπείρου.

Και εις τον Αλή Πασά αντέστησαν και δεν ηθέλησαν να υποταγούν. Κατά το 1811 όμως ο προεστός του Μαργα-ριτίου Χασάν Τσάπαρης παρέδωκεν αυτό. Κατά την έκρη-ξη όμως της ελληνικής επανάστασεως και δη την 27 Μαΐου 1821, ότε ο Αλής είχεκ αποστατήσει από τον Σουλ-τάνο υπέγραψαν οι αγαδομπένδες της Τσαμουργιάς και οι αρχηγοί των Σουλιωτών την περίφημη συνθήκη του Λι-ουρατιού, με σκοπό να βοηθήσουν τον πολιορκούμενο Αλή.

Αυτά, λοιπόν, για το Μαργαρίτι και το κάστρο του που προσπαθούν οι Μαργαριτιώτες να το διατηρήσουν.

Λίγα απ' όλα • Λίγα απ' όλα • Λίγα απ' όλα • Λίγα απ' όλα

Δύο φορές βρεθήκαμε στην απέναντι του Καλαμά όχθη, κατά το Φιλακιώτικο.

Στις 28 Απριλίου στο Μοναστήρι της Καμίτσιανης, όπου ο σύλλογος λαογραφικού μουσείου Τσαμαντά, που προεδρεύεται από το διακεκριμένο δικηγόρο των Φιλιατών κύριο Σωκράτη Μπέπη και γεν. γραμματέας και ψυχή του είναι ο φίλος Κώστας Ζούλας, έσπασε την προτομή του αείμνηστου Ιερομόναχου Δ. Πέσχου.

Τι εστί παπά Πέσχος, όπως τον αποκαλούν οι ντόπιοι; Είναι εκείνος που με τις σωστές κινήσεις κατάφερε να επηρεάσει την επιτροπή οριοθέτησης το 1913 και να μείνουν τελικά ο Τσαμαντάς και άλλα δύο χωριά στην Ελλάδα και να μην πάνε στην Αλβανία, όπως τόσα άλλα χωριά της Βόρειας Ηπείρου. Άριστη η οργάνωση της τελετής, κλαρίνα, ψητά, πίτες, αλλά τα χάλασε η βροχή.

Πολλά έχει να κάνει ακόμα το Λαογραφικό Μουσείο Τσιαμαντά και μέσα σ' αυτά ας ενταχθούν και οι δικές μας προτάσεις:

Ας εκδοθεί ένα βιβλίο με τις ομιλίες, κατάλληλα επεξεργασμένες, που ακούστηκαν στην τελετή. Ας μπει μπροστάρης για τη συντήρηση του ναού του Αγίου Γεωργίου Καμιτσιάνης αλλά και του παρακείμενου κτίριου του Δημοτικού Σχολείου.

Βέβαια το καλύτερο θα ήταν να δημιουργηθούν οι συνθήκες να ξαναγεμίσει η Μουργκάνα κόσμο, οπότε οι ναοί και τα σχολεία θα επισκευαστούν από τους κατοίκους και θ' αποκτήσουν ξανά τη λειτουργικότητά τους και δεν θα είναι μουσεία. Το ευχόμαστε.

Η δεύτερη επίσκεψη ήταν στις 29-4-96 στο Κέντρο Νεότητας Φιλιατών όπου έγινε έκθεση φωτογραφίας και βιβλίου που αναφέρονται στην επαρχία Φιλιατών. Πολύ ενδιαφέρουσες οι παλιές φωτογραφίες του μεγάλου Μπουασονά, καθώς και μία της υποδοχής του Ελληνικού Στρατού στην απελευθέρωση των Φιλιατών το 1913. Ενδιαφέρον επίσης χάρτης της Ηπείρου του 1909 με τα παλιά ονόματα των οικισμών.

Στις σύγχρονες έγχρωμες φωτογραφίες που τράβηξε από το αεροπλάνο του ο από Σπαθαριών καλλιτέχνης φωτογράφος Γεώργιος Κουρούνης, στις οποίες φαίνονται η φύση και οι αρχαιολογικοί χώροι της Θεσπρωτίας. Σε πιάνει δέος με την κληρονομιά που έχουμε που δυστυχώς δεν έχει προβληθεί και μένει άγνωστη.

Η έκθεση βιβλίου ήταν προσφορά του συνταξιούχου λυκειάρχη φιλόλογου Ευάγγελου Θ. Πριώνη που το μυαλό του είναι κινητή βιβλιοθήκη. Είναι απ' όσο ξέρουμε, η πρώτη προσπάθεια συγκρότησης της θεσπρωτικής βιβλιοθήκης (οι από εικοσαετίας προσπάθειες της αδελφότητας «Μαργαριτιωτών της Αθήνας» για τον ίδιο σκοπό δεν καταγράφεται γιατί δεν έλαβε ποτέ δημοσιότητα).

Τέλος θα σταθούμε στη με διαφάνειες σύντομη ενημέρωση του αρχαιολόγου της Εφορείας Κλασικών Αρχαιοτήτων Κέρκυρας - Θεσπρωτίας κύριου Δημήτρη Κοντογεωργίου που παρουσίασε το ανασκαπτικό έργο στους αρχαιολογικούς χώρους της Θεσπρωτίας και κύρια στην αρχαία πρωτεύουσα της Γιτάνη. Είναι συγκινητικό πως ξανάρχεται στο φως, μετά από αιώνες, το αρχαίο θέατρο της πόλης.

Αξίζουν συγχαρητήρια σε όλους που συνέβαλαν στη διοργάνωση της εκδήλωσης και προτείνουμε η έκθεση των βιβλίων και των πινάκων να γίνει μόνιμη.

Με την ευκαιρία αυτή θα θέλαμε να σταθούμε για λίγο στο έργο της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας στο νομό. Πέρα από μεμψιμοιρίες, που πολλές φορές προέρχονται από τοπικιστικά ή και ατομικά συμφέροντα, θα πρέπει να παραδεχτούμε πως κά- νει πρωτόγνωρο για τη Θεσπρωτία Εθνικό (να Εθνικό) έργο. Ας μας δείξει κάποιος ένα σοβαρό ανασκαπτικό έργο στη Θεσπρωτία απ' όταν ελευθερώθηκε το 1913 μέχρι τη δεκαετία του ογδόντα που πρώτη η και τώρα προϊσταμένη της Εφορείας, κυρία Καλλιόπη Πρέκα, πήρε τη σκαπάνη και με αντίξοες πραγματικά συνθήκες και με τις φτωχές χρηματικές πιστώσεις άρχισε να σκάβει τη μητέρα θεσπρωτική γη. Πρέπει να παραδεχτούμε πως είναι αυτή που πέρασε τις δραστηριότητες της Εφορείας Αρχαιοτήτων και στην απέναντι των Φαιάκων ακτή. Ας αφήσουμε λοιπόν τις γκρίνιες και ας βοηθήσουμε όλοι με ψυχή και με καρδιά για να συνεχιστούν και να επεκταθούν οι ανασκαφές. Πρώτα, όμως, απ' όλα ας μεριμνήσουμε για επαρκή χρηματοδότηση του έργου της Εφορείας. Τα 30 εκατ. δραχμές είναι το ελάχιστο απαιτούμενο ποσό για τη φεινή ανασκαπτική περίοδο.

Το είπαμε στη συγκέντρωση των Φιλιατών και το διατυπώνουμε και τώρα το αίτημα προς τον υπουργό μας κύριο Αλέκο Παπαδόπουλο. Αλέκο, μερίμνησε για τη χρηματοδότηση και του εθνικού αυτού έργου. (Θα πει κάποιος: «Κουτσοί στραβοί στον Άγιο Παντελεήμονα». Μα τώρα έχουμε δικό μας υπερυπουργό με «ευήκοο ους» να μην το εκμεταλλευτούμε εμείς;).

Στην τελική ευθεία βρίσκεται η διανομή οικοπέδων στους άστεγους από την κοινότητα Πέρδικας. Έγινε επιλογή για τους πρώτους 121 δικαιούχους. Ευχόμαστε η ενέργεια αυτή της κοινότητας να βρει μιμητές. Ο κάθε οικισμός έχει συμφέρον να μπορέσει να μοιράσει οικοπέδα. Για το Μαργαρίτι ευχόμαστε να ξεμπλέξει το θέμα των δύο συνεταιρισμών και να διανεμηθούν τα οικοπέδα.

Από την εφημερίδα «ΤΙΤΑΝΗ», στην «ΕΓΝΑΤΙΑ» μετέφερε τη στήλη του με τίτλο «Περδικιώτικα και άλλα» ο Γιάννης Τσιτσόπουλος. Ευχόμαστε μακροήμερευση.

Τους πέτυχαν τους κόμβους της Εγνατίας στην Τύρια και Δωδώνη, απ' ό, τι εξάγγειλε ο ΥΠΕΧΩΔΕ κύριος Κώστας Λαλιώτης, οι της Λάκκας Σουλίου και Δωδωναίοι. Όσον αφορά τους κόμβους που θα κατασκευαστούν στη Θεσπρωτία δήλωσε και ξεκαθάρισε πως θα είναι τρεις (Λαδοχωρίου - Μεσοβουνίου - Νεοχωρίου) με μόνη πιθανή αλλαγή στη χάραξη του κόμβου Μεσοβουνίου. Ικανοποιηθήκαμε με τη δήλωση κύριε Λαλιώτη και ευχαριστούμε.

Στην εφημερίδα «Θεσπρωτικά Νέα», που συμπλήρωσε μισό αιώνα ζωής, γαλουχώντας γενιές Θεσπρωτών, ευχόμαστε μακροήμερευση και πάντα ψηλά. Στη νέα τους διευθύντρια θερμά συγχαρητήρια και επιτυχία στο έργο της και στον αγαπητό Κώστα Γκόρτζο καλοφάγωτη η συνταξή αλλά να συνεχίσει, μαζί με την Ανδριάντα Καλογήρου, να προσφέρουν στη νέα διεύθυνση τις πολύτιμες υπηρεσίες τους.

Τι έγραψαν οι εφημερίδες

«ΤΙΤΑΝΗ» 1/97-30-3/97

Τις Επαρχίες και τα μάτια σου

Χρεώνω (μου το δίνει αυτό το δικαίωμα η ιδιόμορφη σχοιζοφρένιά μου) τον Υπουργό μας με την ανάπτυξη των Επαρχιών μας. Κυρίως αυτές των Μαργαριτίου και Σουλίου, γιατί των Φιλιατών το κάνει από «ίδιο» ενδιαφέρον. Τιμώ και εκτιμώ την παρουσία του ξεχωριστά στις δύο αυτές Επαρχίες. Γιατί σχημάτισε προσωπική αντίληψη για τα προβλήματά τους. Περιμένω να τηρήσει τις υποσχέσεις που έδωσε στους φορείς των, για να δούμε επιτέλους και μεις μian άσπρη μέρα, που λέει ο λόγος.

«ΕΓΝΑΤΙΑ» 14/22-4-97

«Περδικιώτικα και Άλλα...»

Γράφει ο Γιάννης Τσιτσόπουλος : Λύκειο Μαργαριτίου
Με λύπη μου διαπίστωσα ένα θλιβερό γεγονός για την εκπαίδευση στην ευρύτερη επαρχία μας και την αξιοποίησή της. Μόνο 4 παιδιά από την Πέρδικα φοιτούν στο Λύκειο Μαργαριτίου, γεγονός που δείχνει ότι όταν η Πολιτεία κάνει έργα χωρίς μακροπρόθεσμο προγραμματισμό η υποβάθμιση είναι δεδομένη. Είναι ένα μεγάλο κοινωνικό και εκπαιδευτικό πρόβλημα, το κεφαλοχώρι του Νομού, να μην εμπιστεύονται -οι γονείς των παιδιών- το Λύκειο της επαρχίας τους και να στέλνουν τα παιδιά τους, στην Ηγουμενίτσα, με αποτέλεσμα το μαράζωμα της παιδείας, στην ούτως ή άλλως εγκαταλειμμένη επαρχία Μαργαριτίου.

Η στήλη εύχεται Καλό Πάσχα σε όλους τους αναγνώστες της «ΕΓΝΑΤΙΑΣ».

«ΕΓΝΑΤΙΑ» Θέσεις

Επείγει η κατασκευή ελικοδρομίων

Απόσπασμα

... Έχουμε πάρα πολλά παραδείγματα όπου θα μπορούσαν να είχαν σωθεί ζωές αν γινόταν πιο γρήγορα η μεταφορά του ασθενούς σε κάποιο νοσοκομείο με την κατάλληλη υποδομή.

Αυτό το πρόβλημα θα μπορούσε η πολιτεία να το αντιμετωπίσει με την κατασκευή τεσσάρων ελικοδρομίων και συγκεκριμένα στην Ηγουμενίτσα-Φιλιάτες-Παραμυθιά-Μαργαρίτι.

Αντί όμως η πολιτεία να προσανατολιστεί εκεί που υπάρχει πρόβλημα, δηλ. εκεί όπου υπάρχει κόσμος τα κατασκευάζει σε έρημους τόπους και σε λίγο, είμαστε σίγουροι, θα εγκαταλειφθούν, θα χαθούν και μόνο ως στάβλοι θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν...

«ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ» 116-117 ΜΑΡ.-ΑΠΡ. '97

Η Εφημερίδα των Αποδήμων Μαργαριτιωτών «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» έκλεισε τα 15 Ολόκληρα Χρόνια Ζωής

Οι πολυαγαπητοί μας φίλοι απόδημοι των Αθηνών συμπατριώτες Θεσπρωτοί της επαρχίας Μαργαριτίου που έχουν την αδελφότητα Μαργαριτιωτών εκδίδουν και την εφημερίδα αυτοί «ΝΕΑ ΤΟΥ ΜΑΡΓΑΡΙΤΙΟΥ» και με το ζήλο, την προθυμία τη συντηρούν, η οποία έκλεισε τα 15 ολόκληρα χρόνια ζωής προσφοράς αγώνα έργου.

Εμείς από τη δική μας πλευρά που μας συνδέουν άριστοι φιλικόι δεσμοί μαζί τους, τους απευθύνουμε τις πιο θερμές και ειλικρινείς μας ευχές μέσα από την καρδιά μας για τη συνέχιση και επιτυχία του δημιουργικού αγώνα και έργου τους.

«Η ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ»

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Όπως τις διαβάσαμε στις Θεσπρωτικές εφημερίδες

- Θανάσιμα τραυματίστηκε η Ανδρομάχη Δημητρίου από τους Σπαθαριούς, όταν στην προσπάθεια να διασχίσει το οδόστρωμα στο 1ο χλμ. της οδού Μορφατίου-Καναλακίου παρεσύρθη από το φορτηγό αυτοκίνητο που οδηγούσε ο Κων/νος Δημητρίου από το Σταυροχώρι Πρέβεζας.
- Στην Πέρδικα Θεσπρωτίας άγνωστος ή άγνωστοι έσπασαν το τζάμι της μπαλκονόπορτας του σπιτιού της Αγγλίδας υπηκόου Filipe Manakee του Arthour, 42 ετών και έκλεψαν μία τηλεόραση, ένα βίντεο δεκαεπτά (17) κασέτες, ένα Sega, ραδιομαγνητόφωνο, ένα ζευγάρι ακουστικά και ένα μικρόφωνο, συνολικής αξίας (900.000) δραχμών περίπου. Προανάκριση ενεργεί ο Αστυνομικός Σταθμός Πέρδικας.
- Ζωοκλοπή είχαμε στην Πέρδικα όταν άγνωστοι αφαίρεσαν 16 κατσίκια και μια γίδα από το στάβλο του Παντελή Φωτίου.
- Φωτιά, από άγνωστη αιτία, ξέσπασε την Κυριακή το απόγευμα ένα μίλι έξω από τον όρμο της Πέρδικας, στη θαλαμηγό «Γιούλη». Η θαλαμηγός στην οποία επέβαιναν τέσσερις Άγγλοι, καταστράφηκε ολοσχερώς χωρίς να πάθει τίποτε κάποιος από τους επιβαίνοντες.
- Στο Παλαιόκαστρο Μαργαριτίου Θεσπρωτίας, άγνωστοι διέρρηξαν το σπίτι του Νικολάου Κάτσενου και αφαίρεσαν το χρηματικό ποσό των εξακοσίων είκοσι πέντε χιλιάδων δρχ. Έρευνες για την κλοπή κάνει το Τμήμα Ασφαλείας Ηγουμενίτσας.
- Στη θέση «Γερακάρι» της Κοινότητας Μαργαριτίου Θεσπρωτίας, άγνωστοι από το κοτέτσι του Μιλτιάδη Κυριακή, κατοίκου Ελευθερίου Θεσπρωτίας, αφαίρεσαν είκοσι πέντε κότες, συνολικής αξίας εκατόν είκοσι πέντε χιλιάδων δραχμών.
- Την υπόθεση ερευνά ο Αστυνομικός Σταθμός Μαργαριτίου.
- Την 10.15 της 22-4-1997 στο 66ο χιλιόμετρο της Εθνικής Οδού Πρέβεζας-Ηγουμενίτσας το υπ' αριθμ. ΥΚΜ-7274 Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο, οδηγούμενο από τον ΒΛΑΧΟ Σπυρίδωνα του Θρασύβουλου και της Μαρίας γεν. 1972, κάτοικο Βούλας Αττικής, οδός Αμφιταλίας 34, συνεκρούσθη πλαγιομετωπικά με το υπ' αριθμ. WKY 828 ΙΧΕ αυτοκίνητο, οδηγούμενο από τον ΤΟΣΚΑ Ιωάννη του Κων/νου και της Ελευθερίας, γεν. 1966 κάτοικο Λιβαδαρίου Πρέβεζας με αποτέλεσμα να τραυματιστεί θανάσιμα ο α' οδηγός και να τραυματιστεί η ΤΟΣΚΑ Ελευθερία του Σωτηρίου, κάτοικος Λιβαδαρίου Πρέβεζας, συνοδηγός β' οχήματος.
- Ο οδηγός του β' οχήματος συνελήφθη. Προανάκριση ενεργεί το Τμήμα Τροχαίας Ηγουμενίτσας.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΕΣ

Διαβάσαμε στις Θεσπρωτικές εφημερίδες πως στο «Συμβούλιο Περιοχής της 2ης εδαφικής περιφέρειας Θεσπρωτίας» με έδρα το Μαργαρίτι προανακηρύχθηκαν διαγωνισμοί για την ανάδειξη αναδόχων κατασκευής έργων ως εξής:

- Από τη Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών Νομαρχίας
 - Ολοκλήρωση-Ασφαλτόστρωση δρόμου προς Συνοικισμό Σκορπιώνα Φασκομηλίας. Προϋπολογισμού 15.000.000 δρχ.
 - Βελτίωση Δρόμου Παραμυθιά-Μόρφι και Κατασκευή Τοίχου Αντιστήριξης στο Καρβουνάρι». Προϋπολογισμός 8.000.000 δρχ.
- Από το Συμβούλιο Περιοχής
 - «Κατασκευή Γέφυρας στον Αργυρότοπο (β Φάση) προϋπολογισμού δαπάνης 5.762.712 δρχ. και μαζί με τον ΦΠΑ 6.800.000 δρχ.
- Από την Κοινότητα Πέρδικας
 - Κατασκευή τοιχείου και επενδεδυμένης τάφρου στο δρόμο Αρίλλας, προς παραλίες. Προϋπολογισμός δαπάνης 10.000.000 συν ΦΠΑ.
 - Αντικατάσταση υποβρυχίου αντλητικού συγκροτήματος προϋπολογισμού δαπάνης 2.150.400 δρχ. μαζί με το ΦΠΑ 2.537.472.

Εξώφυλλο του οδηγού που τύπωσε η Κοινότητα

ειδήσεις – σκέψεις – σχόλια • ειδήσεις – σκέψεις – σχόλια

Δεν μπορούμε να καταλάβουμε τη νοοτροπία που έχουμε εμείς οι Έλληνες. Στέλνουμε στρατό να ηρεμήσει τους Αλβανούς κι αφήνουμε αφρούρητα τα σύνορά μας στους κάθε είδους αλβανούς κακοποιούς.

Όλο υπόσχονται οι υπουργοί ειδικό σώμα αστυνομικών για φύλαξη των συνόρων αλλά δεν κάνουν τίποτε άλλο από το ν' απογομνώνουν τους σταθμούς και τα αστυνομικά τμήματα από τους αστυνομικούς, για να συγκροτήσουν αποσπάσματα. Χάθηκε ένα σύνταγμα φαντάρων και πέντε τορπιλάκατοι να φιλάνε τα ελληνοαλβανικά σύνορα; Και μην ακούτε πως δε φυλάγονται. Ο Έμβενρης πώς τα φύλαγε τόσα χρόνια και δεν πέρναγε κουνούπι προς τα εδώ.

Πάντως, πρέπει να γίνει γνωστό προς κάθε κατεύθυνση πως η Θεσπρωτία, η Ήπειρος γενικότερα, έχει υποφέρει πολλά και δεν αντέχει άλλες ταλαιπωρίες. Ας το λάβει σοβαρά υπόψη της αυτό η Αθήνα κι ας ενεργήσει δεόντως γιατί με την ακολουθούμενη τακτική σε λίγο τα σύνορα θα μεταφερθούν στο Φιλιάτι και την Ηγουμενίτσα αφού η υπόλοιπη ύπαιθρος δε θα έχει κατοίκους.

Διαβάζουμε πως πρόκειται να συνταχθεί μελέτη του οδικού άξονα Πρέβεζα-Ηγουμενίτσα και πως καταβάλλεται προσπάθεια να επεκταθεί μέχρι Σαγιάδα και συνοριακό σταθμό Μαυροματίου. Πιστεύουμε πως ο υπό μελέτη άξονας θα έχει δύο τουλάχιστον ίχνη ανά κατεύθυνση και διαχωριστική λωρίδα στη μέση. Προς Θεού όχι άλλα λάθη.

Ο νομάρχης Θεσπρωτίας κύριος Νίκος Τσώνης σε επιστολή του προς την εφημερίδα «Ελεύθερον Βήμα» δηλώνει:

Το Μουσείο της Θεσπρωτίας, θα κατασκευαστεί στην Ηγουμενίτσα σε χώρο που έχει παραχωρηθεί με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου της πόλης.

Το έργο αυτό το έχουμε εντάξει στο ΠΕΠ Ηπείρου (Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ηπείρου) και με παρέμβαση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Θεσπρωτίας ενισχύθηκε χρηματοδοτικά με υπάρχουσα πίστωση 800 εκατομμυρίων.

Η μελέτη κατασκευής του έργου εκπονείται ήδη και ολοκληρώνεται σε σύντομο χρονικό διάστημα. Στη συνέχεια προχωρούμε στην υλοποίησή του. Μιλάμε δηλαδή για έργο ώριμο και ευρισκόμενο στη διαδικασία υλοποίησής του.

Με την ίδρυση αρχαιολογικής υπηρεσίας στο Νομό τι γίνεται κύριε Νομάρχη; Εγκρίθηκε από το Υπουργείο Γεωργίας η ένταξη του εκσυγχρονισμού των σφαγείων Παραμυθιάς και Φιλιππιάδων στα επενδυτικά προγράμματα του Υπουργείου με το ποσό των 210 και 180 εκατομμυρίων αντίστοιχα.

Πολύτιμα για την υγεία του λαού έργα. Με το σφαγείο όμως του Μαρμαριτίου τι γίνεται; Πάντα το ξεχνάνε το Μαρμαρίτι οι υπηρεσίες. Μην πούνε όχι γιατί το κτηνιατρείο έχει να δει κτηνίατρο από πολλά χρόνια.